

Grækenland Vegetarer nægtet adoption

11. marts 2011, Information, Sektion 1, Side 8, 126 ord, Id: e2892411

To **vegetarer** bosat på den græske ø Kreta har fået afvist en anmodning om at adoptere et barn, for myndighederne var bekymrede over deres spisevaner. Det oplyser de lokale sociale myndigheder.

Beslutningen er taget, fordi vegetarparret ikke spiser hverken kød eller fisk, og myndighederne frygter, at disse spisevaner også vil komme til at gælde det barn, parret måtte adoptere.

»Vi har rådført os med den medicinske afdeling på Kretas Universitet, og her siger man, at barnets kost bør indeholde kød, fisk og så videre,« siger den lokale socialdirektør, Spyros Epitropakis.

»Vi diskriminerer ikke, men vi er forpligtet til at undersøge disse spørgsmål. Sagen er nu overdraget til de retslige myndigheder,« siger han til nyhedsbureauet AFP.

Det er vegetarparret, der har indbragt sagen for retten.

RITZAU/ AFP.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Jeg havde været **vegetar** et års tid. Jeg ville gerne være et bedre menneske og gøre verden bedre at leve i. Men ikke

hvis det truer mit helbred - f. eks. min hårpragt

16. april 2011, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 21, LASSE LAVRSEN..., 1271 ord, Id: e2a2c37e

Serie Hypokonderen.

»Irreversibelt?! Hvad mener du med irreversibelt?« spurgte jeg min læge, der med en lille lampe lyste mig ned i hårbunden bag mit ene øre. Mellem sine fingre studerede han nogle af mine hårstrå.

»Altså - at du risikerer, at det ikke kommer tilbage.« »Ja, jeg ved godt, hvad irreversibelt betyder, men fortæller du mig, jeg må leve med pletsældethed resten af mit liv?« Han svarede ikke direkte, men skrev en adresse ned på en speciallæge i Indre By.

»Har du været meget stresset eller ændret et eller andet i din kost? Eller tror du måske du lider af nervøs spisevægring?« spurgte han og kiggede alvorligt på mig. Jeg var ikke klar over, man bare kunne spørge om den slags og så forvente, at patienten ville svare oprigtig.

»Stresset er man vel altid lidt, når folk spørger, men jeg har ikke spisevægring. Til gengæld er jeg holdt op med at spise kød.« Jeg anser normalt min personlighed for at være en forudsigelig konstant. Nærmest kedsommelig. Selv de bøjelige dele af den er enormt forudsigelige, og derfor var det måske heller ikke overraskende, at jeg på min barsel for et års tid siden blev en lille smule fra farblød. Lidt rørstrømsk, småfi-losofisk, småreligiøs og på nogle punkter gennemført ulidelig at være sammen med - specielt for folk, der ikke lige havde fået børn. Det var i den tilstand, jeg til et bryllup i Jylland gik rundt alene på den jyske hede og forsøgte at få min dreng til at sove.

Det var en smuk og rolig sommeraften. Får og geder omkring mig sprang, og særligt ét lam viste interesse for mig og barnevognen.

Fyldt op af selvtilfredshed og forældreoverskud satte jeg mig ned på hug for at klø den under hagen, og som det lille lam kom tættere på, gik det op for mig, hvor stor ligheden var mellem min lille søns nysgerrige blik og lammets. Ok, jeg var vel en smule beruset og som nævnt også uklædeligt emotionel, men der var noget med den måde, hvorpå lammet kiggede på os.

Da jeg vendte tilbage til festen viste det sig, at hovedretten var lammesteg. Med en pludselig indskydelse bildte jeg min borddame ind, at jeg var **vegetar**.

»Men fik du ikke serranoskinken til forret?« »Nej,« løj, jeg igen.

»Jeg spiser ikke kød. Det har jeg ikke gjort i årevis.«

12 hår på mit tastatur

Jeg ved ikke helt, hvorfor jeg fandt det nødvendigt at lyve, men oven på lammeepisoden spiste jeg de efterfølgende måneder mindre og mindre kød, og da jeg ligesom resten af landets nyslåede vege tarer læste Jonathan Safran Foers Eating Animals, stoppede jeg helt. Manden var jo ikke bare en agitator og folkeforfører, han havde også ret. Hele kødindustrien var vulgær og inhuman, og i forhold til klimaet lignede det en miljøskandale på linje med Tjernobyl at fortsætte som kødæder.

Det var ret let at være **vegetar** efter Safran Foers bog. Overalt, hvor jeg kom, havde folk lige lagt deres liv om efter bogen, og selv om det socialt set var helt legitimt, at henvise til den som grunden til at have skippet kødet, fortsatte jeg stadig løgnen fra brylluppet. Jeg insisterede på, at det intet havde med den bog at gøre.

Jeg havde været **vegetar** i et års tid, da det gik op for mig, at der var noget galt. Resten af min familie spiste stadig kød, og jeg havde været for doven til at lave særlige vegetarretter til mig selv, så jeg var begyndt at tabe mig voldsomt. Min hud så mærkeligt gennemsigtig ud, og mine neglerødder var flossede og blødte ved den mindste berøring.

I starten kædede jeg ikke de to ting sammen, men gik ustandseligt til min læge i den tro, jeg havde en stofskiftesygdom, kræft, hiv, kredsløbslidelser, psoriasis og spedalskhed, som jeg reelt set havde en grund til at frygte (lang historie). Jeg var klar over, at dommen kunne komme, hvornår det skulle være, og da jeg en dag samlede 12 hår op fra mit tastatur, var jeg på nippet til et sammenbrud. Jeg gik til min frisør og bad hende vurdere sagen.

»Det er rigtigt, du har nogle pletter her bag øret og en heromme,« sagde hun og trak mit hår ud med en kam, for at illustrere sin pointe. Hun er i starten af 20'erne, og selv om hun er unaturligt køn, har hun en bemærkelsesværdigt stor viden om hår- og hovedbunds sygdomme.

»Men det ser ikke ud til, du lider af hormonelt hårtab.« Hun lyste mig ned i issen med et spejl.

»Du taber i hvert fald ikke håret, der hvor andre gør det. Jeg synes, du skal gå til din læge og tale med ham.« Indtil jeg fortalte min læge om min kost omlægning, havde han set ret alvorlig ud. Det ligner ham ikke, og reaktionen gav mig omgående vejtrækningsproblemer, men da jeg forklarede ham om min nul kød-politik, blev han sig selv igen.

»Har du læst den der amerikanske bog om at spise dyr?« spurgte han uden på nogen måde at lyde fordømmende.

»Jonathan Safran Foer? Ja, men jeg var **vegetar** lang tid før den kom frem.« »Jaså. Vi har haft en del patienter med fejlnæring på det seneste. Det kræver ret meget planlægning at blive **vegetar** eller droppe mælken, hvis man ikke skal lide af vitaminmangel,« sagde han og gav sig til at forklare, hvilke B-vitaminer og proteiner, man skulle være særlig opmærksom på at få, hvis man droppede kød.

»Måske er vi heldige, at dit hårtab ikke er irreversibelt alligevel, så. Men det kommer nok gråt tilbage. Vi får se.« Han smilede, og skamfuld forlod jeg ham.

Et gråligt minde

Jeg fortrød bittert alle de gange, jeg havde lavet sjov med mine venner, der var ved at tabe håret og gav mig til systematisk at ringe til dem og undskylde. Jeg løb ned til min helsekostforretning og købte stort ind af B-vitaminer og mineraltilskud, jeg tog kolde bade og i de ulideligt lange uger, op til speciallægen fik tid, så jeg skallede mennesker overalt. Mænd, kvinder, små børn, kolleger og tv-værter - det var som om hele verden var ved at tabe håret.

Men før jeg ringede til mine venner og købte stort ind hos biopaten, gik jeg til slagteren og købte al det døde dyr, jeg kunne bære der fra. Hår over dyr - sådan var det. Helbred og hygiejne over klima.

Samme ræsonnement havde for længst fået mig til at droppe al offentlig transport, droppe at genopvarme mad, ikke at spare på vandet i toilettet eller tage kortere bade og ikke engang overveje at tage til tredjeverdenslande for at lave velgørenhedsarbejde for sygdomsorganisationer, som jeg ellers kendte en del, der havde været igennem (det er her den lange historie med spedalskhed gemmer sig).

Da jeg endelig fik tid hos speciallægen, var mit hår allerede tilbage til normaltilstanden.

Lægen var en lille luftig kvinde med en svag stemme og et ualmindeligt usundt hår. Hun sagde ikke så meget, men konstaterede, at der havde været et mindre hårtab, og at det nu var kommet gråt tilbage.

Hun var **vegetar**, viste det sig, og hun havde i den senere tid overvejet, at foreslå Jonathan Safran Foer at udgive en kogebog, der kunne følge med hans bog.

»Men så igen,« sagde hun lavt.

»Det er, som om folk er begyndt at spise kød igen.«.

lla@information.dk

Fakta: Hypokonderen

Lasse Lavrsen, 34, har altid haft en usund interesse for sygdomme.

Længe kunne læger og videnskab hjælpe, men da han flyttede ind i den økologiske klasse, accelererede angsten. Alt omkring ham kunne slå ihjel. Nye lidelser opstod, og de gamle bestod. Det blev en krig på autoriteter, der nu har efterladt ham helt uden.

- Genkendelse. Det gik op for mig, hvor stor ligheden var mellem min lille søns nysgerrige blik og lammets. Ok, jeg var vel en smule beruset og som nævnt også uklædeligt emotionel. Tegning: Naja Jørgensen

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Frie ord: Altså jeg bobler af glæde

📅 4. oktober 2011, Information, Sektion 1, Side 20, Ejvind Larsen..., 781 ord, Id: e2e653b7

Frie ord Siger Danmarks Naturfredningsforening. Hvad siger Jeronimus så?

Henter billede...

Gyldendals åbne encyklopædi: Jeronimus, person i flere af Ludvig Holbergs komedier, hvor han især forbindes med typen den knarvorne, konservative og forstokkede husherre og borgermand fra f. eks. Mascarade.

I det traditionelle komiske figurgalleri (f. eks. i Pantomimeteatret i Tivoli, el) hører han ind under kategorien ' første gamle mand'.

Jeronimus siger: Nu har jeg stemt til Folketinget 20 gange siden 1960, og hvad kom der ud af de første 19? Men Harlekin med sit tryllesværd konfronterer ham straks med:

Berlingske, søndag 2. oktober fra Amalienborg Slotsplads: Tilbage står et par glade danskere og vinker. Blandt andet Inge Thorning, der ikke er i familien med den nye statsminister, selv om hun er ligeså høj og lyshåret: ' Gud, hvor er jeg glad for at være dansker igen,' udbryder hun lettet og smiler: ' Jeg har været fløv over at bo i Danmark de sidste 10 år. Nu er jeg stolt over mit land,' fortæller hun og er ikke i tvivl om, at den nye regering vil gøre sig bedre i en globaliseret verden, også selv om den viderefører noget af VKO-regeringens udlændingepolitik, bl. a. 24-årsreglen.

' Men jeg håber, Johanne Schmidt-Nielsen kan sparke til regeringen, hvis den bliver lidt for indvandrerfjendsk,' siger hun og understreger, at hun er ufatteligt stolt af, at Danmark nu bliver ledet af tre kvinder: Helle Thorning-Schmidt, Margrethe Vestager og dronning Margrethe II. ' Jeg har været ked af det i 10 år, og jeg kom herind i dag for at blive glad - og det blev jeg.' Klogere blev jeg også Jeronimus: Hun bliver klogere.

Som jeg blev det allerede i 1960. Da Viggo Kampmann ville gøre gode tider bedre.

Som jeg blev det i 1966, da det første såkaldte ' arbejderflertal' blev til. Som jeg blev det i 1971, da Jens Otto Krag kom til igen. Og siden under Anker Jørgensen i årene og de mange folketingsvalg efter.

For ikke at tale om dengang i 1993, da Poul Nyrup Rasmussen blev statsminister og Marianne Jelved vicestatsminister.

Stadig fortsatte Danmark med at ligge i verdenseliten, være blandt de værste, hvad naturødelæggelser angår. Både målt i CO2-udslip pr. person og målt med de såkaldte økologiske fodaftryk, altså i materielt naturforbrug og destruktion pr. person.

Harlekin: Her er til gengæld, hvad direktør René la Cour Sell fra Danmarks Naturfredningsforening giver anledning til på Newspa: ' Ida Auken, Martin Lidegaard og Mette Gjerskov vækker jubel hos Danmarks Naturfredningsforening.

Det 100 sider lange regeringsgrundlag ser i den grad ud til at sætte fokus på miljø og klima.

Og et grønt regeringsgrundlag og grønne ministre får begejstrede hænder til at klappe hos Danmarks Naturfredningsforening.

Under overskriften ' Grøn omstilling' vil regeringen sætte massivt ind på klima-og miljøområdet, og det falder i god jord hos den naturglade forening. Altså jeg bobler af glæde, skulle vi have ønsket os noget, så ville det have været lige præcis sådan her,' siger direktør Rene la Cour Sell til Newspa. Det er ikke mindst de tre personer, der kommer til at føre politikken ud i livet, som vækker glæde i Danmarks Naturfredningsforening.

Ida Auken som miljøminister, Martin Lidegaard som klima-og energiminister og Mette Gjerskov som fødevareminister. ' Vi ved, at vi nu får nogle ministre, som kender

problemstillingerne og som ved præcis, hvor skoen trykker. En ting er et regeringsgrundlag, et andet er, hvordan ministeren forvalter sit respektive ressortområde,' siger Rene la Cour Sell.

Så måske er det på tide, inden du bliver alt for gammel, Jeronimus, at sige alle gode gange tyve.

Revolutionen aflyst

Jeronimus: Din Inge fra Amalienborg har jo ret i, at denne såkaldte nye regering bare viderefører VKO-regeringens udlændingepolitik med bl. a. 24-årsreglen. Sætte sin lid til Danmarks eneste håb, Johanne Schmidt-Nielsen, kan man da ikke, når håbet ikke engang er blevet udpeget til vicestatsminister - i hvert fald ikke formelt endnu.

Harlekin: Så læs, hvordan Karen Jespersens ægteemand, Ralf Pittelkow, i Jyllands-Posten opfatter situationen: ' De Radikale får store indrømmelser i udlændingepolitikken.

Det bliver blandt andet lettere at få familiesammenføring, permanent opholdstilladelse og statsborgerskab'.

Desuden skal Integrationsministeriet nedlægges, hvilket kan få ganske vidtrækkende konsekvenser for hele tilgangen til udlændingepolitikken.

Integration splittes nu op i en juridisk del (Justitsministeriet) og en social del (Socialministeriet).

Dermed bliver de store spørgsmål om sammenhængen mellem integration, det danske samfunds værdigrundlag og indvandrerne kulturelle omstilling skubbet i baggrunden. Det ligner et forsøg på at fjerne store dele af værdipolitikken fra dagsordenen'.

Jeronimus: Hurra! Men hvad så med ham vækst-Sohn? Nu får han oven i købet et helt ministerium til at tromle frem. Med sin sædvanlige socialistisk-kulturradikale naturen-det-billigeskidt-økonomi.

Harlekin: Sohn kalder det ellers ' det grønneste regeringsgrundlag nogensinde'.

Jeronimus: Så står verden ikke længere.

Harlekin: Ork jo, Information har for længst aflyst enhver revolution. Endda på forsiden!

Jeronimus: Så må alle jo være glade. Selv jeg.

EJLA@INFORMATION.DK

- Fyrværkeri eksploderer over tilhængere ved en procession, der markerer den årlige **vegetar** festival i den sydlige thailandske by Phuket. FOTO: CHRISTOPHE ARCHAMBAULT/ AFP

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

Anm: Dinnershow: Bodybiz hos Wallmans

21. september 2011, Information, Sektion 1, Side 14, Anne Middelboe Christensen..., 1195 ord, Id: e2e13a99

Hvorfor vælge mellem mad og show, når man kan få begge dele? Wallmans i Cirkusbygningen har skræddersyet sit koncept til businessfolk med hang til god mad og retromusik - og lir.

Dinnershowet Biz. Wallmans i Cirkusbygningen. Koncept, instruktion, koreografi og scenografi: Johan Espeland. Kostumer: Karen Christoffersen. Showcaptain: Albin Ljungquist. 14 medvirkende. Spiller to-lø kl. 19-23. Til juni 2012. Pris: Show + menu (steak/vegetar eller fisk/lam) + dans 1.175 kr.-475 kr. Dertil kommer drikkevarer. Dørene åbnes kl. 18 - og der lukkes først, når den sidste gæst går hjem

Lyset er intimt. For Cirkusbygningen er kun oplyst af stearinlys, og rundt om ved borde sidder tjekkede jakkesæt og konverserer stropløse kjoler. Tjeneren byder velkommen på sit omhyggelige svensk-danske og viser smilende hen til bordet med de ventende tapasretter. Og på to cirkelskærme på hver side af manegen blæser Wallmans logo ud i rummet. Men hvad går dette dinnershow ud på? Foodtainment, artdinner - eller bare bodybiz? Kunstnerne vælter ind i manegen. Musicalperformere, der både kan synge og danse - og nycirkuskunstnere, der rask væk svæver under kuplen fra første øjeblik.

De 14 performere starter med det nydelige. Går fra sorte sekretærnederdele over til lyserøde fjerindpakninger, som var vi på Follies Bergère i en svunden tid. Og de sender hilsener til Gene Kelly og Fred Astaire med et vildt stepnummer - helt uden snyd! - mens lyden af et usynligt orkester dunker af overstyret bas. Men hvad gør det. Publikum er helt med på ideen om at bygge aftenen op af gamle highlights: Retrosentimentaliteten topper, da sangerne hitter med It's not the way you hold me..

Hver scene har sin egen scenografi. Sammenhæng er der vist ikke, men numrene er effektive. En hypersmidig linekunstner har endda poesi i benene. (Men at den klejne artist er finne og hedder Kimmo Hietanen, finder jeg først ud af senere, for der ligger ikke noget trykt program ved siden af drinkskortet. Vi skal åbenbart kun huske navnet Wallmans...) Efter et par sange er den lækre blomkålssuppe slubret ned, og både drinks og hvidvin er hældt samme vej.

Tilskuerne løsner op. Jakkeærmerne befinder sig nu rundt om de bare kvindeskuldre.

Og ved de borde, hvor rene mandedirektioner sidder sammen, er der nu bagudskubbede stole og knipsende hænder. Rytmerne får opstemtheden til at vokse.

Koreografien har ellers svært ved at forlade sine Alvin Ailey-klicheer. Men dansens vilde tempo matcher showets dynamiske puls, selv om musiknumrene trækkes ud i ublu uendelighed.

Ida er bedste babe

Ved rødvinstide bliver dinnershowet reddet af lækre bøffer og The Beatles. Eller The Beatelles, som de tre kvinder kalder sig. Stjernen er en blondine med kæmpestemme og charmesmil - og en barm, der ikke kræver briller på bageste række.

Hendes runde former vugger, så forretningsmændene sukker: Og hun overstråler helt sine to, tynde medsøstre, der ellers både synger og danser med stor ildhu. (Danskeren Regitze Glenthøj er den ene af dem - med korrekt metallisk musicalklang i stemmen og smurte hofter.) Svenske Ida Berg er bare Wallmans bedste babe. Selv om hun altså må optræde næsten anonymt. Da hun senere skifter den pæne, sorte nederdel ud med lak og læder, bliver der bestilt en ekstra flaske ved mandebordene.

Sådan skal en kvinde være.

Till helvete med de tynde.

Næsten som fitness

Showet accelererer perfekt i forhold til tilskuernes alkoholprocent.

For kærestepar virker det irriterende, at showet hele tiden afbryder samtalen under spisningen. Men for forretningsfolk er det tydeligvis en win-win sådan at slippe for at tale med kollegerne.

For alle dem, der bare tyller i sig, er det en lettelse, at musikken bliver højere og højere.

Her er både par i 20'erne, konsulentteams i 50'erne og kortklubmedlemmer i 70'erne.

De driftige businessclass-mænd fylder mest. (De store firmaers HR-afdelinger har åbenbart set lyset: Hvad vil du helst? Til fitness, til psykolog eller til Wallmans? Nå nej, spøg til side.

Det er jo næsten kunst, det her.) »Don't mess with a missionary man,« lyder det godt nok fra scenen. Men nu, hvor disse stressbodies har fået chancen for at gå i byen alene med deres iPhones, så skal der godt nok festes igennem.

Først tænderne i rødt kød - senere i ungt..

Blondinebaben synger »I want to be forever young«, så hun skal da tages på ordet.

Og når nu tjeneren smiler så forstående, så skal der hentes cognac. Eller skal vi bare gå over til øl?.

Lady Gaga og mig

Da Lady Gagas sange invaderer balkonerne takket være tre nitteklædte fyre med dekadente hestehalehår på skuldrene, så bliver der uroligt rundt om ved bordene.

Og da showet eksploderer med modeshowsæstetik og rockkoncertlys, skriger alle med: »I just can't get enough! I just can't get enough!« Fire timer er der gået.

Wallman tager lige så lang tid som Wagner! Så snart showet er slut, vælter publikum ned på dansegulvet, så showbiz kan blive til den bodybiz, der i stigende grad har trængt sig på i løbet af aftenen.

(Kroppene har forlængst glemt at bekymre sig om, hvad denne type biz koster.

Men i snit lægger hver tilskuer 1.000-1.500 kroner i Cirkusbygningen sådan en aften. Det meste er betalt på forhånd på creditcard, så det gør næsten ikke ondt - og resten klares diskret med lukket regning ved bordet.) Og DJ'en bliver ikke træt, lover Wallmans unge customer care manager, der glider servicerende rundt i halvmørket.

Her kan man danse lige til den lyse morgen..

Hvis man ikke har drukket, kan man smage, at kaffen har en påfaldende lighed med Nescafé. Men det er såmænd nok, fordi Wallmans har fundet ud af, at deres målgruppetilskuer i virkeligheden bedst kan lide pulverkaffe.

I Wallmans World er intet tilfældigt.

Nå. Ned med den slatne bønne. Men da lysstrålerne begynder at flænse dansegulvet som til en teenagefest, vælger jeg og min lige så ædru ledsager at smutte.

Væk fra sultne singleblikke og rockende grå modeskægstubbe.

Væk fra en bar, der aldrig løber tør for svensk vodka.

Bag os er lyset knaldgult, og dansegulvet ligner en drøm om big biz. Men nok allermest om bodybiz.

AMC@INFORMATION.DK

Fakta: Fakta Wallmans

Koncern Wallmans Nöjen er en del af koncernen 2EGroup.

Tilskuere Op til 825 til dinnershow med bordopstilling. Salen kan rumme 1.000 til konference - og 1.400 til events. Nyt dinnershow og nyt juleshow hver sæson.

Herudover f. eks. nytårsfest.

Kunstnere I marts afholdt Wallmans en fællesaudition til alle sine nordiske shows og forestillinger i Cirkusbygningen. Der var mere end 2.000 ansøgere. Alligevel er der kun én dansker med i københavnerensemblet til Biz, nemlig Regitze Glenthøj, der er uddannet fra Det Danske Musicalakademi, og som senest har medvirket i My Fair Lady på Det Kgl. Teater.

Cirkusbygningen Den gamle cirkusbygning blev opført i 1886. Brændte i 1914, men blev hurtigt genopført.

Huset tilhørte 1916-63 Cirkus Schumann og 1970-1990 Cirkus Benneweis. Wallmans lejede sig ind i Cirkusbygningen i 2003 og har pr. 1. juni 2011 købt bygningen af Københavns Kommune.

Kunder Private samt store firmaer som f. eks. Novo Nordisk, TDC og Maersk. Årligt antal gæster: 70.000-80.000.

Fakta: Wallmans konkurrenter

Madeleines Madteater Sanseforestillinger i topklasse.

Siden debuten i 2006 har Mette Martinussen og Nikolaj Danielsen forkælet tilskuere med madperformances, hvor mad og optræden har været uadskillelige. Og hvor alt fra hørduge til Blå Blomst-kopper funkler af eksklusivitet.

Aalborg Kongres & Kultur Center, Værket i Randers - og landets øvrige kongreshuse
Koncerter, operaer og balletter i international klasse - samt konferencer og seminarer.

Traditionelt tilbud med spisning for sig og underholdning for sig. Alt udført i polstret neutralitetsinteriør, slidstærkt og vaskbart.

Revydanmark Revyerne byder typisk på spisning inden revyen. Hos Kerteminde Revyen står menuen f. eks. altid på stegt flæsk med persillesovs. Men komfortniveauet er ofte langborde og træstole. Og når revyen er slut, er den slut.

- Lyserød boa, pænhedssilke eller sort læder? Wallmans har det hele. Og jo mere du drikker, desto vildere bliver performerne, som spænder fra Beatles til Lady Gaga.
FOTO: PREBEN SØBORG

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingsystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Så er der serveret mad fra planteriget

Information

Ved ikke at spise kød tilkendegiver man at ville dele den mad, der kunne være fælles i en verden, hvor alt for mange sulter.

hijaluna. wordpress. com Månebarnet er en blog med en opskriftsamling med veganermad Et par madblogs, der inspirerer til mere mad uden kød: kodfrifredag. wordpress. com Kirsten Skaarups blog, hvor der hver uge er nye vegetariske opskrifter

Det er oppe i tiden at spise flere grøntsager og mindre kød.

Et ofte fremført argument er, at det skåner miljøet at spise mad fra den nederste del af fødekæden, fordi kødproduktion er ressourcekrævende - især det røde kød og de mindre fisk. En anden grund til ikke at spise kød og andre produkter fra produktionsdyr er hensynet til dyrenes liv, og det er derfor både etisk og følelsesmæssigt begrundet.

Ernæringsmæssigt er det enkelt at få nok af de forskellige og livsnødvendige næringsstoffer, når man spiser bare lidt kød, fjerkræ, æg eller fisk af og til - og så kan man jo vælge at spise fra produktioner, hvor dyrene er blevet behandlet ordentligt. Vil man undgå dilemmaerne ved at spise mad fra dyr, er vejen frem at blive **vegetar**. Der er flere forskellige typer af vegetarisme.

Der er dem, der både spiser æg og mælkeprodukter og der er dem, der også spiser fisk, de kaldes pesco - **vegetarer**. Halvvegetarer spiser også fjerkræ. Veganere er de mest radikale og udelukker totalt animalske produkter.

Især veganere er nødt til at spise nogle af de vegetabiliske madvarer, som har et stort indhold af proteiner. Gode vegetabiliske proteinkilder er ærter, bønner, linser, nødder og bønneprodukter som f. eks. tofu, sojamælk, rismælk og seitan. Fuldkornsprodukter har også et godt indhold af protein. Generelt vil vegetarmad fylde meget, og der skal tygges godt og længe. Det er væsentligt at gøre meget for at få smag i maden. Brug masser af friske krydderurter, sojasovs, soltørrede tomater m. m. der bidrager med en bred palet af smagsnuancer.

Der er mange gode grunde til at spise mange grøntsager og især dem der er i sæson fra friland, som det bugner af på denne tid af året. Spis nye kartofler, kål, gulerødder, bønner og ærter. Og så er det rigtig godt at få fuldkornsprodukter og bruge forskellige typer af kornsorter. Det er godt med dage uden kød - om man er **vegetar** eller ej.

Hurtig karryblomkål med quinoa og krydret yoghurt

Quinoa er en kornsort fra tørre områder i Andesbjergene som er glutenfri. Her er enkel hverdagsmad, der kan laves på en halv time.

Til 4 personer? 3 dl quinoa, f. eks. en blanding af hvid, rød og sort? ca. 5 dl vand? 1 tsk. havsalt? 200 g yoghurt 10 pct., fast græsk type? 1 tsk. harissa eller stærk chiliso? 8-10 blade frisk mynte? 1 håndfuld bredbladet persille? 2 nye løg med top? 1 blomkålshoved? 1 spsk. olie? ca. 2 tsk. stærk karri? 2-3 spsk. vand Skyl quinoa i vand i en si. Lad vandet løbe af, kom quinoaen i en gryde med vand og salt, bring i kog og kog under låg 10 min., til vandet næsten er helt opsuget. Lad trække færdig under låg 10 min. længere.

Rør yoghurt sammen med harissa eller chiliso, skyllet og hakket mynte og persille, og smag til med salt. Sæt i køleskabet, mens retten laves færdig.

Hak løgene - også toppene.

Del blomkålen i buketter. Steg løgene klare i olie i en tykbundet gryde, tilsæt karri og rør rundt. Tilsæt blomkålsbuketter og en anelse vand. Dampsteg i ca. 3-4 minutter under låg. Tilsæt de kogte quinoa og varm igennem få minutter.

Smag til med salt og karri, og nyd rygende varm med krydret yoghurt.

Nye grøntsager med peberstegt tofu

Til 4 personer? 1 kg nye grøntsager, f. eks. gulerødder, grønne bønner og spinat eller blot spidskål? 400 g tofu naturel (f. eks. mærket Nagel)? 75 g smør? 4-5 fed friskt hvidløg eller 2 fed tørrede? 2-3 tsk. fintrevet ingefær? 1 spsk. hele sorte peberkorn eller 1 1/2 spsk. knust sort peber? 1 bundt forårsløg? 3 spsk. tamari eller god sojasovs? 2 tsk. muscovadosukker eller brun farin Skær tofu ud i tern på ca. 3 x 3 cm. Lav en blanding af knust hvidløg, fintrevet ingefær, stødte eller knuste peberkorn og fintsnittede forårsløg.

Varm smør på en stegepande, kom blandingen i panden og varm igennem. Tilsæt muscovadosukker, soja og tofu og steg ca. 10 min. ved svag varme.

Kog grøntsagerne sprøde i let saltet vand. De hårdeste og største skal koge lidt længere end f. eks. spinat, der kun lige skal i vandet til sidst. Lad vandet dryppe af. Anret grøntsagerne med peberstegt tofu.

Tchaktouka - marokkansk krydret auberginesalat

Til ca. 4 personer som forret eller sammen med andre retter? 500 g aubergine? 6-8 friske fed hvidløg eller 2 fed almindelige tørrede hvidløg? 1,5 tsk. groft salt? 2-3 store tomater, 200 g? 3-4 håndfulde friske koriander? 1 håndfuld bredbladet persille? 2 tsk. stødt spidskommen friskkværnet peber? 1 spsk. koncentreret tomatpuré? ca. 1 tsk. paprika? 2 spsk. ekstra jomfruolivenolie? 2-3 tsk. finthakket citronskal fra saltede citroner eller fint revet frisk citronskal? 10 hakkede grønne oliven Tilbehør: godt hvedebrød Skræl auberginerne og skær dem i stykker. Kog ca. 20 min.

under låg med pillede hvidløgsfed og ca. 1 dl vand og salt.

Skyl tomater og krydderurter.

Riv tomaterne på den grove side af et rivejern, hak koriander og persille. Bland med spidskommen, peber og tomatpuré.

Kom blandingen i gryden og kog ca. 15 min. ved svag varme til tæt konsistens.

Vandet skal være fordampet.

Smag til med paprika og olivenolie og evt. syltet citronskal.

Salaten kan spises lun eller kold - evt. med grønne oliven og brød.

weekend@information.dk

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Grågås

Information

📅 15. august 2011, Information, Sektion 1, Side 20, 263 ord, Id: e2d255aa

Generelt er det godt at være gås, og frem til 1. september, hvor jagten på vandfugle går ind, er det også trygt. I denne tid kan man i næsten alle danske vådområder opleve større eller mindre flokke af grågæs.

Henter billede...

Grågæssenes gulgrønne gæslinger er vokset til, og de gamle gæs har i ly af rørsumpe eller ude på rovdyrssikre øer skiftet deres slidte svingfjer og har genvundet evnen til at flyve og flygte.

Grågåsen har været dansk siden stenalderen, og stenaldermanden og hans skindklædte kone har ganske givet spist gåsesteg. I løbet af 1800-tallet blev den vilde gås stort set fordrevet fra Danmark på grund af jagt. Omkring 1920 var kun omkring en snes ynglepar tilbage. De seneste årtier har været én lang fremgang for grågåsen, hvis danske bestand i disse når op på 10.000 ynglepar.

Flere faktorer skal i spil for at forklare gåsefremgangen.

Der er blevet oprettet et netværk af reservater, som sikrer gæssene fred på deres træk, og som et resultat af miljøkravene til industrilandbruget er der kommet flere vintergrønne marker, som giver de store **vegetarer** adgang til mere føde. Og så har klimaet i retning af mildere vintre været en gevinst for grågåsen. Et stigende antal grågæs har de senere år droppet det farefulde og 1.000 kilometer lange træk til vinterkvarterer i Spanien og nøjes i stedet med at flyve til Holland. Det er med til at øge overlevelsen.

Læs mere på www.dof.dk/graagaas.

Vingefang: 147-180 cm Længde: 80 cm Vægt: 3.400-3.700 g.

Kuldstørrelse: 4-6 æg Antal kuld: 1 Maks. levealder: 23 år.

Fuglefakta

- TEKST OG FOTO: JAN SKRIVER UGENS FUGL ER LAVET I SAMARBEJDE MED DANSK ORNITOLOGISK FORENING.

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Hvem styrer verden?

9. juni 2011, Information, Sektion 2 (Billeder), Side 10, Katrine Hornstrup Yde..., 496 ord, Id: e2ba4854

Ligelønsdramaet 'Det stærke køn' har premiere i en tid, hvor kvinder ifølge Beyoncé's musikvideoer styrer verden, og hvor film om kvindesagskampen er en kuriøs affære Anmeldelser.

Hvordan får filmfolket med på kvindesagen? Det var svært at tyde amerikansk filmkritiks førstemand, 68-årige Robert Ebert, da han for nylig skrev følgende fnysende tweet: »Styrer kvinder verden? Beyoncé, du er full of it« med henvisning til sangerindens musikvideo »Run the World (Girls)«. Beyoncé er her, som tidligere, poprevolutionær attitudefeminist: Foran kampklædte mænd og med en hær af danserinder bag sig vifter den smækre megastjerne med skuldre og lår og synger sejrssikkert om at være stærk nok til både at føde og forsørge. Hvem styrer verden? Piger. At (feministen) Ebert hævder, at Beyoncé er »fuld af (fis/ lort/ sig selv?)« tyder måske på, at han ikke er helt så optimistisk på kvindernes vegne som Beyoncé.

Hun viser sin kønsrevolte ved at performe styrke (»se hvad vi kan«). Ebert griber sagen mere pragmatisk an (hvad skal der gøres, alle mand?) »Kampen er langt fra slut«, skriver han i sin anmeldelse af Nigel Coles premiereaktuelle ligelønsdrama Made in Dagenham.

Det britiske drama, der skildrer de kvindelige Fordarbejderes kamp i 1968 for ligeløn, har fået en kampgejstlig dansk titel: Det stærke køn.

Men på Grand Teatrets hjemmeside er der tilføjet en spøjs undertitel: »We want sex«. Det henviser til en kort gimmick i filmen, hvor et banner først afslører sin fulde mening, da det foldes helt ud: »We want sex equality«. Altså ikke sex, men kønslighed.

Det twist indfanger undertitlen langt fra, så har Grand Teatret mon tilføjet den for at sexe det hele lidt op? Kamp for magt over pikkene er måske sjovere end kamp for magten over pengene? I virkeligheden er Made in Dagenham ' bare' et usexet kvindesagsdrama. Og dem findes der - regner man ikke mere symbolske girl powerfilm som hovedværket Thelma and Louise (1991) med - ikke så mange af. Af større produktioner i nyere tid om den politiske kvindesag tæller primært Niki Caros North Country(2005) om den første vundne sexchikanesag i USA i 1984.

Køn på hovedet

I Danmark har bl. a. to film krydret (kvinde) sagen med parodisk kønsrolleomvending.

I filmkollektivet Røde Søsters Ta' det som en mand, frue fra 1975 drømmer en slidt husmor, Tove Maës, sig til en omvendt verden, hvor pyntemænd står ved kødgryderne,

mens de cigarrygende karrieredamer smækker dem i røven. I filmens socialrealistiske anden del kommer husmoren, nyinspireret, ud på arbejdsmarkedet og op på paraderne. I Asbjørn Andersens Op med Lille Martha (1946) har trommeslageren Per i bedste komiske Some Like It Hot-stil udklædt sig som en kvinde, Martha. Med sin selvoplevede indsigt i kvinders kår stiller han op til Rigsdagen og gennemtrumfer (som en hun) »Hustruloven«, der indfører løn og fridage til fruentimmerne derhjemme. En ulv i fåreklæder bliver **vegetar** - anno 1946. I begge parodier skal man bytte køn, før man kan skabe lige roller.

Og sådan viser de få store og de kuriøse film vej mod kampen for sex equality - hvad enten de er fulde af sejr-attitude eller af bannerkampgejst eller af parodi. I en verden, som stadig styres af køn.

kahy@information.dk

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

SF's landsmøde 2011: SF's afgørende valg

14. maj 2011, Information, Sektion 1, Side 2, Marchen Neel Gjertsen og Philip Egea Flores..., 1722 ord, Id: e2ae44d5

På SF's landsmøde i denne weekend vil Villy Søvndals linje ikke være til diskussion, men det betyder ikke, at kampen om SF's fremtid er forbi. Information har besøgt inkarnationen af det ny SF og en af dem, der kan udfordre det.

Henter billede...

I en stukloftet lejlighed nær Blågård's Plads på indre Nørrebro bor formanden for Mellemløst Samvirke, den 41-årige Trine Pertou Mach.

Sammen med to smådøtre, en bonusteenager og sin mand Rasmus er hun ved at lave aftensmad og har nok at se til med pigerne, der er trætte efter en lang institutionsdag.

På køleskabet bag hende hænger den nyeste valgplakat, hvor alle paroler står både på dansk og arabisk.

Hun sidder i økeblivet som suppleant for Ida Auken i Folketinget, men er en af dem, som ikke kan vide sig sikker på at blive valgt ind ved det kommende valg, selv om hun internt er meget populær og fik stor bifald i dele af baglandet, da hun i efteråret langede hårdt ud efter SSF's nye pointsystem.

Et lille rødt postkort med påskriften ' Ingen point på kærlighed' minder også om, hvor Pertou Mach fortsat står i den sag.

Her er aftensmaden af princip økologisk og Trine Pertou Mach er på mange måder indbegrebet af en idealist.

»Jeg har altid været socialist,« siger hun og forklarer, hvordan hun er vokset op i et skolelærerhjem, hvor intellektuelle venner, musik og politik flød ind og ud i en skøn blanding, der gjorde hende politisk bevidst meget tidligt.

Eftersom hun først har meldt sig ind i partiet i 2004, kan hun med god ret også kalde sig ny i SF.

Resultater tæller

Men ingen inkarnerer det ny SF bedre end integrationsordfører Astrid Krag, der bor nogle kilometer derfra i et gammelt arbejderkvarter omkring Holmbladsgade på Amager.

Det er ikke fordi, hun på papiret ikke har været en mindst lige så ' rigtig' socialist.

Hun har lavet blokader på skoler, hun har været **vegetar**.

Hun har været en rød aktivist i en blå-sort del af Jylland, der ville være udkant, hvis ikke det lå så tæt på en motorvej.

Hun har dyrket tomater, organiseret fattige syersker i Mellemamerika og været SFU-formand.

»Og jeg har boet i kvindekollektiv i Brønshøj, hvor vi havde fælles sokker og underbukser, så jeg har aftjent min værnepligt,« siger hun med et smil.

Men måske er det den der sidste tilføjelse, der siger mest.

Hendes veltrimmede byhus kunne være taget ud af et ILVA-katalog, med alt hvad der hører sig til af moderne, hvidt køkken til lidt rå mursten og Montana-moduler.

Indholdet i køleskabet er heller ikke særlig økologisk, erkender hun.

»Bortset fra vores job, lever vi vist et ret gennemsnitligt liv,« siger hun. I en alder af blot 28 år er Astrid Krag nået til nogle erkendelser omkring idealisme og realiteternes verden, som ikke alle i SF har det lige let med.

»For mig er der ikke en modsætning mellem at være idealist og praktisk politiker, for det mest idealistiske og humanistiske er da at få nogle forandringer igennem. Det er ikke meget værd med fine holdninger, hvis ikke man forbedrer livet for nogen.

Nogle gange synes jeg, vi har medlemmer, der vægter debatten MEGET højt. Jeg laver politik for at forandre noget - ikke for at sidde i rundkreds og diskutere,« siger Astrid Krag, der ikke går så meget op i, om folks valg af SF er et tilvalg af de socialistiske idéer eller udtryk for det, man kunne kalde 'Villy-mania'.

Skal hun selv pege noget ud, så var det en kombination af historieundervisning om industrialisering, Pelle Erobreren og hendes farfars begravelse, der skubbede hende ind i SFU.

»Han var formand for en Metal-afdeling, og det havde vi aldrig snakket om, men der var fanebærere, der gik bagefter med fagforeningens faner, da kisten blev båret ud, og det var meget rørende. Jeg tror, det gik op for mig, at jeg selv var en del af bevægelsen, og at jeg var nødt til at gøre noget og ikke bare nyde godt af det.« Man forstår måske, hvorfor et tæt samarbejde med Socialdemokraterne ikke ligger hende fjernt, og det er slet ikke til diskussion, hvem der i øjeblikket har overtaget i partiet.

Hårde dueller forude

Når SF i dag samler 600 medlemmer til landsmøde i Falkoner Centret, er alliancen med Socialdemokraterne mejslet i fælles udspil, og nu gælder det om at skabe valgkampstemning.

Men selv om enighed og gejst vil præge landsmødet, er kampen i SF langt fra slut, og for SF'erne er valget ikke blot en kamp om magten i Danmark, men også et internt slagsmål om fremtidens SF.

Et gennemsnit af meningsmålinger fra april til maj viser ifølge Altinget.dk, at hvis der kom valg i morgen, ville SF få 24 mandater. Det er en fremgang på kun ét mandat siden valget i 2007, og lykkes det ikke at trække flere stemmer til, vil det betyde meget for den politiske linje.

F. eks. vil et af de velkendte ansigter på partiets venstre-fløj, Pernille Frahm, ryge helt ud af Folketinget. I Københavns Omegn, hvor hun er opstillet, måtte hun nemlig i den lokale urafstemning se sig slået af byrådspolitikerens Bilal Inekci fra Ishøj sidste år.

Han er modsat Frahm ledelsens drøm om en kandidat, der ikke vil lave meget ballade, men som med sin tyrkiske baggrund forventets at kunne tale for en fast og fair udlændingepolitik med stor troværdighed.

Et blik udover hele SF's kandidatkort viser, at der i adskillige kredse er afgørende politiske profiler på listen, som kun kommer ind, hvis SF kan score mange personlige stemmer, eller hvis der sker uventet fremgang.

I Aalborg kan et af de sidste mandater enten gå til den grønne profil, Karen Thourborg eller den unge venstre-fløjskandidat, Lisbeth Bech Poulsen. Hun er relativt ukendt af offentligheden, men gjorde sig bemærket ved at være en af de kun tre landsledelsesmedlemmer, der talte ledelsen midt imod og nedstemte pointsystemet i efteråret. For de store dele af SF's aktive medlemmer, der betragter sig selv som venstrefløj i forhold til Christiansborgledelsen, er det helt afgørende med principfaste folketingsmedlemmer, som alene ved at true med offentlig ballade, kan fungere som stopklods, hvis SF-toppen skulle gå for vidt i deres kompromisstrategi.

Mens mediernes søgelys er rettet mod Helle Thorning-Schmidt (S), beskrives de interne slagsmål som mindst lige så intense.

Uden for citat taler flere medlemmer af Folketinget henholdsvis om frygten for, at en historisk chance for at rykke danskerne længere til venstre vil gå til spilde, henholdsvis at magten bliver en kortvarig fornøjelse, hvis de ' forkerte' personer kommer ind.

Lighed er afgørende

I København er Trine Pertou Mach en af dem, der står på vippen.

Hun anklager ikke SF-toppen for at ville noget andet, end hun selv vil med samfundet på den lange bane.

»Vi er enige om målet, det er mere et spørgsmål om strategien. Lighedsdagsordenen er grundsten for mig, og min politiske verden stopper ikke ved den danske grænse,« siger hun og forklarer, at hendes idealisme i forhold til SF og politik generelt måske også handler om, at hun mener »ord skaber politisk virkelighed«. Det nytter ikke noget at sætte point på mennesker, selv om det lige passer ind i en dansk valgkamp. Det er principielt forkert, fastholder hun og hører ikke til den slags politikere, der vil moderere principper.

Efter at have afleveret sit speciale på statskundskab boede Trine Pertou Mach i Bruxelles og senere i Egypten.

»Dengang var jeg ikke interesseret i partipolitik og lavede i stedet tværpolitiske ting og græsrodsarbejde. Det var først 2003, hvor jeg kom hjem fra Kairo, at det gik op for mig, at

noget måtte gøres, og så meldte jeg mig ind i SF,« siger hun og understreger flere gange, at »selv om det kommer til at lyde lidt hippieagtigt«, er det stadig hendes mål at lave hele verden om.

Hun opgav ideen om at være **vegetar**, da den førstefødte var spædbarn, og hun en morgen vågnede op med trang til kød af uransaglige fysiologiske årsager.

»Og det ville jeg gerne bakke hende op i,« indskyder hendes mand Rasmus smågrinende, men tilføjer, at familien stadig primært spiser vegetarmad ligesom i aften.

Der er ellers en klar fællesnævner mellem Trine Pertou Mach og Astrid Krag, som i dag spiser kylling i den thai-inspirerede wokret, som manden Andreas er ved at bakse sammen ved kogeøen.

Han tilføjer med et skuldertræk: »Vi har jo også en stor fladskærm hængende inde i stuen.« Astrid Krag deler også opfattelsen af, at eventuelle uenigheder i SF må handle mere om tilgang end om indhold.

Bare fordi man går sammen med Socialdemokraterne om alle udspil og i store træk træder ind på den bane, som de traditionelt store partier har defineret, så betyder det ikke, at man ikke kan rykke tingene, siger hun og argumenterer for, at man allerede har rykket S.

»Vi lægger altså en meropkrævning af skatter for 18 mia kroner på bl. a. millionærer, aktiespekulanter, multinationale selskaber. Vi løfter overførselsindkomsterne og investerer massivt i vores fælles velfærd. 10 milliarder mere end regeringen, bare på uddannelse,« siger hun og forklarer, hvorfor det faktisk vil give bedre muligheder for at udvikle mere ambitiøse, venstreorienterede løsninger, når man sidder i regering, end når man sidder i opposition.

»Det er afgørende at have magten. De borgerlige har skabt etablerede sandheder - f. eks. at markedsføring af fællesskabet giver bedre velfærd.

Pengene følger borgerne, taxametersystemer, frit valg, udbud af velfærdsydelser.

Der ligger en stor udfordring i at tage det opgør efter 10 år,« siger hun og mener netop, at SF i regering vil muliggøre den venstreorientering af vælgerne, som 90'ernes SR-regering ikke formåede.

Marginaler

Spændingen i SF er ikke mindst koncentreret omkring København, hvor der tegner sig lidt af en stemmegyser.

Formand Villy Søvndal er også opstillet og forventes at støvsuge langt de fleste personlige stemmer.

Også Kamal Qureshi, Ida Auken, Anne Grethe Holmsgaard og Özlem Cekic stiller op her. Særligt Özlem Cekic menes at kunne mobilisere kritikerne, hvis der skulle blive behov for det, og ifølge poli-tisk kommentator Peter Goll, kan det dog komme til at afhænge af »helt ned til to stemmer, om det bliver den ene eller anden, der kommer ind.« Men som flere siger, så ser man allerede forbi dagens landsmøde og videre til næste år, hvor også partiets principprogram skal debatteres.

Her vil idealister og realister nok være enige om mindre end de er i det med garanti klapsalvefyldte Falkoner Center i dag.

Leder på bagsiden.

PHEF@INFORMATION.DK MANG@INFORMATION.DK

Jeg laver politik for at forandre noget - ikke for at sidde i rundkreds og diskutere Astrid Krag " Lighedsdagsordenen er en grundsten mig, og min politiske verden stopper ikke ved den danske grænse Trine Pertou Mach ".

- Trine Pertou Mach i sin lejlighed på Blågårdsplads på Nørrebro. ' Selv om det kommer til at lyde lidt hippieagtigt', er det stadig hendes mål at lave hele verden om. FOTO: SIGRID NYGAARD
- Astrid Krag i sit veltrimmede byhus på Amager. For Astrid Krag er der ikke en modsætning mellem at være idealist og praktisk politiker FOTO: METTE FRANDSEN

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Ledende artikel: Palæstinenserne sejr

26. september 2011, Information, Sektion 1, Side 24, 850 ord, Id: e2e31a7b

JUBELEN PÅ Arafatpladsen i Ramallah fredag aften, da Mahmoud Abbas på storskærmen viftede med fire ark papir i FN-generalforsamlingen, hvori Sikkerhedsrådet anmodes om at anerkende et selvstændigt Palæstina inden for 1967-grænsen, var ikke så meget en reaktion på talen. Den var et katalog over de velkendte krænkelse af palæstinensiske rettigheder, af palæstinensisk værdighed, af palæstinensisk jord og ejendom. Med Abbas' fravær af lidenskabelig glød og karisma lød de næsten trivielle, ligesom konflikten efterhånden synes trivielle efter 44 års besættelse.

Henter billede...

At selv indædte kritikere af Abbas og hans Fatah-styre på Vestbredden tørrede tårer af øjenkrogene, handlede om selve dette, at Abbas stod på verdenssamfundets talerstol og talte magten midt imod.

Det var trods, der gjorde Abbas' øjeblik historisk, mere end de fire ark papir, der næppe når længere end til det udvalg af diplomater fra Sikkerhedsrådets 15 medlemslande, der nu vil 'studere' det. I hvor lang tid vides ikke, men det kan være en rum tid. Også selv om der ikke står noget, der ikke er kendt i forvejen. Og i mellemtiden vil USA fortsætte med at øge presset på Abbas for at få ham til at sætte sig over for Israels premierminister, Benjamin Netanyahu, og 'forhandle'.

MEN SANDHEDEN ER, at der ikke er så meget mere at forhandle om. Parterne nåede frem til målstregen om alle de vigtige spørgsmål så tidligt som i januar 2001, da Bill Clinton i et sidste forsøg på at etablere et eftermæle, der ikke bar navnet på en kvindelig praktikant, sammenkaldte Ehud Barak og Yasser Arafat i Taba, den egyptiske grænseby.

Hvad der ikke blev fuld enighed om i Taba, ordnede Ehud Olmert i 2008 med Arafats efterfølger, Mahmoud Abbas. Han sagde ikke sagde ja, men heller ikke nej, men gumlede på det israelske tilbud så længe, at Israel i mellemtiden valgte den mest højrevendte regering nogensinde - med en chef, hvis vægelsind er omvendt proportionalt med hans retoriske talent. Benjamin Netanyahu er ikke den israelske leder, der indgår et historisk kompromis, som medfører fjernelse af jødiske bosættere fra Vestbredden. Det ved palæstinenserne. Netanyahu skal have hjælp udefra. Og når anmodningen om status som stat, om end det kun er på papiret, kom nu og ikke sidste år eller i 2009, da det stod klart for enhver, at Israel ikke er til sinds at ophøre med at konfiskere palæstinensisk land til nye bosættelser, er det, fordi den politiske virkelighed ændrede sig. Abbas satsede på at presse USA's præsident, Barack Obama, til at træde i karakter efter hans erklærede støtte til Det Arabiske Forår, der indtil videre har fjernet tre diktatorer. Han ville have problemer med at afvise palæstinenserne.

Hvis han gjorde det, ville han blive isoleret sammen med Israel. Abbas havde med andre ord intet at tabe, hvorimod Obama havde alt at tabe. Og det gjorde han så, og lur os, hvis ikke den yngre politiske elite i Ramallah i grunden er ganske godt tilfreds med udfaldet.

MAN SKAL IKKE opholde sig ret længe på Vestbredden, før det går op for én, at det næste geled af palæstinensiske ledere ikke er specielt varme på tostatsløsningen, som de anser for at være et gigantisk kompromis i sig selv.

Hos disse yngre aktivister spores en anden og ny selvbevidsthed - med mindre klynk og mere tålmodighed.

De folk vil ikke nøjes med de 22 pct. af mandatområdet Palæstina, der var tilbage efter det militære opgør i 1948-49, israelerne kalder uafhængighedskrigen, og som araberne kalder katastrofen.

De vil tilbage til det historiske Palæstina, som for deres skyld gerne kan hedde Israel, men som de er sikre på vil få arabisk flertal inden for en overskuelig fremtid. Og når de fortæller udenlandske journalister, at deres vision er en fælles stat for jøder, muslimer og kristne, der vil leve i harmoni med hverandre, hvor løven er blevet **vegetar** og græsser ved siden af lammet, er det netop noget, de siger til udenlandske journalister. De siger noget andet til hinanden, som godt nok ligner, men har mere - skal vi sige - kant.

OGSÅ DERFOR HASTER DET med at få den tostats-løsning på plads. En adskillelse af de to folk i en periode, som hen ad vejen kan ende i en konføderation før en endelig genforening, er eneste garanti for, at det tidligere britiske mandatområde ikke i løbet af de næste to-tre år brænder i en ny voldscyklus.

Lige nu er entusiasmen for Abbas' stunt overvældende - men når palæstinenserne opdager, at vejspærringerne, bosættelserne og undertrykkelsen fortsætter uanfægtet, vil de reagere.

Som et køligt palæstinensisk hoved, der ikke var anbragt under armen, sagde til en journalist i fredags: »Sker der ikke noget afgørende, vil vi have Hamas-styre på Vestbredden om tre år - efter en borgerkrig, der vil sprede sig til Israel.« Det er ikke i israelernes interesse.

Ligesom det ikke er i Israels interesse fortsat at blive kaldt slyngelstat - nu med tyrkisk og egyptisk bifald. Mellemøsten er under forandring, og det er i israelernes interesse at få en ordening nu, de kan leve med. e.

Lige nu er entusiasmen for Abbas' stunt overvældende - men når palæstinenserne opdager, at vejspærringerne, bosættelserne og undertrykkelsen fortsætter uanfægtet, vil de reagere ".

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Johanne Schmidt-Nielsen

24. september 2011, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 6, 1181 ord, Id: e2e2a398

»Det har altid undret mig, at den menneskelighed, der kendetegner de radikales udlændingepolitik, slet ikke er til stede i deres syn på de arbejdsløse og de nedslidte...«.

Henter billede...

— Hvordan føles det, at så mange har stemt på dig og ikke på partiets politik? Jeg har godt lagt mærke til, at nogle kommentatorer og journalister forsøger at skabe en historie om, at folk har sat kryds ved mig som person og ikke ved Enhedslistens politik. Jeg synes ærlig talt, det er at undervurdere vælgerne.

De ting, jeg har sagt i valgkampen, er jo det, Enhedslisten mener og arbejder for.

— Hvor adskiller Enhedslistens syv krav til regeringsgrundlaget sig nævneværdigt fra SF's politik og fra Fair Forandring? Vi har blandt andet ønsket en bindende klimalov, der skal forpligte en regering til årlige CO2-reduktioner, bindende mål for mindre økonomisk ulighed, et stop for privatiseringer og en afskaffelse af pointsystemer. Både det blå og det, Socialdemokraterne og SF kalder rødt. Det er Enhedsliste-mærkesager, som (desværre!) ikke indgår i Fair Forandring. Vores liste over forandringer, vi vil arbejde for, er naturligvis betydeligt længere. Og forude venter fi-nanslovsforhandlingerne. Dem ser vi frem til. Vi forventer ikke at få al vores politik igennem, men vi forventer ind-flydelse.

— Er du kommunist? Nej. Jeg er socialist.

— I vil skabe 20.000 grønne job om året, hvad er det for job? Vi vil for eksempel lave en fond, som kan give lavtforrentede lån til energirenoveringer.

Det vil få rigtig mange bygningsarbejdere i arbejde. Vi har i øvrigt fremlagt en ambitiøs grøn jobplan, som du kan finde på vores hjemmeside.

— Information omtalte spøgefuldt »det helt fladt strukturerede Enhedslisten, der kun har én kandidat, der siger noget«. Kan du selv se paradokset? Egentlig ikke. Jeg er politisk ordfører, men det er altså ikke sådan, at jeg har siddet på vores gruppemøder de sidste par år og bestemt over Line Barfod, Frank Aaen og Per Clausen. Jeg synes, kollektiv ledelse er en god idé. Og nu, hvor vi er blevet flere, kommer man forhåbentlig også til at se flere af os i medierne. Og så lidt bonusinfo: Per Clausen var væsentligt oftere citeret i de skrevne medier sidste år, end jeg var.

— Er det ikke snart på tide at få vore soldater hjem fra Centralasien? Jo. Og så er det i øvrigt på tide, at Danmark igen bliver et foregangsland hvad angår menneskerettigheder. Tidligere var menneskerettigheder minimumstandarder, i dag er der noget, man bare lige skal leve op til. Og jeg ved godt, at vi er bedre til menneskerettigheder end mange andre. Men at andre gør det dårligere end os, er et usselt argument for selv at slække på kravene.

— Når du er ude med en mand, kan du så bedst lide, at han betaler, at du betaler, eller at I deler lige over? Jeg ved ikke helt, om jeg skal svare 'det rager ikke dig', eller at de bredeste skuldre skal bære det tungeste læs.

Begge svar er korrekte.

— Vil I kigge på SU'en til studerende i udlandet? Hvorfor kan man kun få fire års SU, når man tager ud? Er det ikke netop vigtigt for et lille land som Danmark, at unge rejser ud? Jeg vidste faktisk ikke, at reglerne var sådan. Det vil jeg se nærmere på.

For jo, det er vigtigt, at unge rejser ud og studerer. Af samme årsag har vi tænkt os at gøre, hvad vi kan, for at Socialdemokraterne og SF's plan om en såkaldt kandidatpant aldrig bliver til virkelighed.

Og i øvrigt: Hvis man er bange for, at unge rejser ud af landet og aldrig kommer tilbage, ville det være klogt at fjerne 24-årsregel og tilknytningskrav.

— Er der udsigt til, at Enhedslistens håbløst forældede partiprogram vil blive revideret og opdateret? Jeg har sagt meget klart, at vores principprogram trænger til en gennemskrivning.

Sproget hører til i en anden tid, og jeg oplever alt for ofte, at folk misforstår, hvad der står. For eksempel er det tilsyneladende uklart, at vi vil forandre samfundet ad demokratisk vej.

Det er et problem, vi må tage alvorligt.

— Hvordan har du det med at have snuppet så mange SF-vælgere, uden at folkesocialisterne er blevet tilsvarende styrket? Alle partier er vel glade, når de går frem. Og jo større vi er, jo mere indflydelse får vi også - og jo flere er vi til at arbejde. De multinationale selskaber, Birthe Rønn og alle de andre afslører jo ikke sig selv! Men

derudover har jeg faktisk mødt en del mennesker, der tidligere har stemt på Pia Kjaersgaard, men som i år har sat krydset ved Ø. Særligt arbejdsløse og førtidspensionister. Hvis tendensen holder stik, er det interessant.

For i hele Europa har venstrefløjten - og især socialdemokraterne - jo mistet stemmer til det yderste højre. Jeg håber, vi er ved at knække koden.

— Hvordan prioriterer I offentlig transport? - og skal den være gratis? I nogle områder af Danmark har det faktisk vist sig, at det er dyrere at opretholde et billetsystem end at gøre transporten gratis. Det er meget muligt, at den model skal udbredes til flere steder.

Men her og nu arbejder vi for at få sat prisen ned. Og på at udbygge og forbedre den kollektive transport. Det er den bedste måde at flytte mennesker fra bilerne over i metro, tog og busser. I øvrigt siger det en del om de borgerlige modstandere af betalingsringen, at de er dybt forargede over, at folk skal betale for at transportere sig via egen bil på arbejde - mens de gennem 10 år har haft det helt fint med, at priserne på bus-og togbilletter er steget markant. Der er faktisk også mennesker, der tager toget og bussen på arbejde. Siden 1980 er et klippekort til tre zoner i København steget med 500 procent. Hvis en liter benzin var steget i samme tempo, ville den koste 27 kroner i dag.

— Hvordan vil du sikre, at jeres syv krav bliver realiseret, og at de radikale ikke får for meget indflydelse, især på økonomien? Det er ingen hemmelighed, at vi helst havde set et rent rødt flertal. Det havde gjort det betydeligt lettere at få vendt udviklingen i en mere solidarisk retning. Det har altid undret mig, at den menneskelighed, der kendetegner de radikales udlændingepolitik, slet ikke er til stede i deres syn på de arbejdsløse og de nedslidte. Men vi vil bruge vores mandater på at trække så langt til venstre som muligt. For eksempel i forbindelse med finanslovsforhandlingen.

— Hvorfor er du egentlig ikke **vegetar**? Fordi jeg rigtig godt kan lide bøf og spaghetti med kødsovs og frikadeller.

Smørrebrød med ål er jeg til gengæld holdt op med at spise, efter jeg har læst i Information, at ålen er lige så truet som orangutangen! Men jeg er med på, at man ikke skal spise for mange bøffer.

Danmark er et af de mest kødspisende folkefærd i verden. Hvis vi begyndte at behandle både klima og dyr ordentligt, ville det slet ikke kunne lade sig gøre at producere så store mængder kød.

— Hvornår har du sidst været virkelig fuld? Tror du, det er Se og Hør det her?.

Fakta: Næste uge: Orgi-E

Rapperen Orgi-E aka Emil Simonsen fra bandet Suspekt. Selvudråbt proletar og en af dansk hiphops hårdtslående lyrikere. Bandet har netop udgivet albummet ' Elektra'.

Send spørgsmål senest tirsdag til ls@information. dk.

- Johanne Schmidt-Nielsen. Politisk ordfører for Enhedslisten. Valgt til Folketinget første gang i 2007. Opnåede ved det seneste valg 47.000 personlige stemmer, en femtedel af Enhedslistens samlede stemmetal. Foto: Jakob Dall

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Et lille svar på en stor bog

📅 21. januar 2011, Information, Sektion 2 (Bøger), Side 3, Rikke Viemose..., 1097 ord, Id: e26e4689

Hyldest. Jonathan Safran Foer har udskåret en litterær konceptkunstbog som hyldest til polsk-jødiske Bruno Schulz.

[Henter billede...](#)

Jonathan Safran Foer har gjort det igen: Overrasket anmelderne med en udgivelse, som ingen havde forventet.

Denne gang har han udgivet en bog, som han mere har udskåret end skrevet. Tree of Codes er en historie skabt af ord, vendinger og sætninger klippet fra hans yndlingsbog, Krokodillegaden, af den polsk-jødiske forfatter og tegner Bruno Schulz, der kun nåede at skrive to romaner, før han blev skudt af en nazist i 1942.

Jonathan Safran Foer har konstrueret sin nye historie ved at vælge få ord fra hver side i Schulz' bog og bogstaveligt talt skære resten væk. Hver af de 134 sider står således hullede tilbage med poetiske sætninger, der tilsammen danner en lille historie, fysisk skabt af Schulz' større bog. Selv kalder Foer Tree of Codes for »et lille svar på en stor bog«. Bogen er en hyldest til Bruno Schulz, men den er Foers egen, understreger han selv. Selv

om Foer har brugt Schulz' ord, så har han skabt sin egen historie. Alle bøger stjæler fra andre bøger - om ikke andet så fra ordbogen - Tree of Codes har bare stjålet fra et langt mindre ordrigt værk, har han forklaret.

Det er ikke første gang, at Jonathan Safran Foer eksperimenter med både form og indhold.

Han debuterede i 2002 med Alt bliver oplyst, der bliver fortalt af en ung ukrainer, der har lært sig engelsk via en ordbog, hvilket der kommer nogle meget originale formuleringer ud af. Samtidig er bogen en undersøgelse af Foers egen jødiske baggrund.

Senere gik Foer videre med eksperimenterne i Ekstremt højt og utrolig tæt på, der handler om drengen Oskar, der har mistet sin far i tvillingetårnenes fald 11. september. Også heri bruger Jonathan Safran Foer forskellige originale fortællerstemmer, blandt andet drengens stumme bedstefar. Samtidig er denne bogs form en slags collage, hvor fotografier, tegninger, farvede understregninger og en faktisk vidneberetning fra Hiroshima-bombningen blander sig med Foers egen tekst. I sin tredje bog gik han helt nye veje: Om at spise dyrudkom i 2009, og den er et indigneret indlæg mod vores behandling af de dyr, vi spiser.

Foer er selv **vegetar**.

Geni eller blålus

Jonathan Safran Foer har delt anmelderne i to skyttegrave siden debuten i 2002. Der er dem, der hylder ham som et geni, og så er der dem, der mener, hans bøger er kejserens nye klæder.

Indtil videre har der kun været meget få anmeldelser af Tree of Codes. I en bogblog på The New York Times' hjemmeside, forklarer Foer det med, at udgiveren, Visual Editions i London, er drevet af at lave bøger, ikke af at sælge dem. Hele infrastrukturen omkring bogudgivelser har været fraværende: Der har ikke været sendt eksemplarer ud til anmelderne, der har ikke været reklameret for den eller lavet nogen anden form markedsføring.

Der er dog nogle få, der har bemærket den, og blandt dem er der allerede kritikere i begge lejre. Det passer sikkert Foer rigtig godt, for i et interview med Vanity Fair beskriver han selv alle store kunstnere som nogle, man bliver nødt til at forholde sig til, uanset om man kan lide deres kunst eller ej.

I dette tilfælde er formen som sagt en stor del af kunsten, og både Vanity Fairs interviewer og Foer selv er vilde med resultatet. De udstansede sider giver bogen en fysisk dybde og dermed en »skulpturel kvalitet«, mener Foer. Og når folk ser bogen, smiler de.

»Den har en ekstremt tilfredsstillende kvalitet. Den er ikke, som en bog forventes at være. Men den er alligevel, som den skal være,« siger han og understreger: »Jeg er ikke interesseret i at eksperimentere for eksperimentets skyld. Men jeg er interesseret i kunst, der flytter læseren. Der sender dig til et andet sted - ren magi.« Foer mener, vi har vænnet os til, at det er nok, hvis kunst underholder eller fortæller os noget interessant om vores tid. Men kunst kan mere end det, den kan ramme vores nerver, og det skal den.

Foer ved godt, at det ikke er en bog, der kommer til at sælge i store oplag, men det er han ligeglad med, siger han. Under alle omstændigheder har den potentiale til at blive et samlereobjekt, godt hjulpet på vej af Vanity Fair, der betegner den som »meget, meget cool«.

Akademikere vil savle

The Guardians anmelder Michel Faber er en af de få andre, der har omtalt Tree of Codes, og han er skeptisk. Både over for Foers tidligere bøger og over hans nyeste påfund. Mens Foer betegner sin bog om smuk, vil andre nok se den som en bog, der har været gennem en makulator, mener anmelderen. Ikke desto mindre kan bogen vise sig at være et klogt karrierevalg, siger han: »Foer behøver ikke en ny bestseller, men hans usikre, litterære status kan godt trænge til et boost. Tree of Codes er en ren lækkerbissen for alle akademikere«. Michel Faber mener, at bogen er for dem, der savler over ord som 'metatekstualitet', 'intertekstualitet' og 'hypertekstualitet'. Selv om anmelderen er meget ironisk, indrømmer han, at han faktisk er en smule imponeret af bogen og »nød den mere, end jeg havde forventet«. »Ideen i, at Krokodillegaden overlever i forklædning, hakket ned til en tomme af dens liv, men stadig klynget til dens sjæl, slår mig som en bittersød ironi, en underligt passende hyldest. Det er også blevet det mest potente kunstværk, som Jonathan Safran Foer hidtil har produceret«, slutter Michel Faber sin anmeldelse.

bogdebat@information.dk

Fakta: Kærlighedsbrev til Foer

Udgiverne bag 'Tree of Codes' er det lille forlag Visual Editions i London, der indtil videre kun har to udgivelser på cv'et.

Forlaget er skabt af den franske grafiker Anna Gerber og danske Britt Iversen, der har arbejdet i reklamebranchen i mange år.

På bloggen The Experts Agree fortæller de, hvordan de fik aftalen med Foer: 'Vi skrev en slags 'kærlighedsbrev' til ham. Vi var lige begyndt at tale om ideen til Visual Editions og tænkte: Jonathan Safran Foer udforsker den slags skrift bedre end nogen anden nutidig forfatter. Så vi sendte ham en e-mail, fortalte ham om vores idé med VE og sagde noget ala: 'Vi kan ikke tilbyde dig nogen penge, men der er mange andre ting, vi kan tilbyde dig'.

Kort efter underskrev vi en to-bogs kontrakt med ham.' De to udgivere fortæller også, at det tog dem meget lang tid at finde et trykkeri, der var med på ideen. Gang på gang fik de beskeden, at det var umuligt at fremstille bogen, men til sidst fandt de et trykkeri i Belgien.

' Tree of Codes' er udsolgt for tiden, men kan bestilles for 25 pund på Visual Editions' hjemmeside, www.visual-editions.com.

- Visuelt. Jonathan Safran Foer har konstrueret sin nye historie ved at vælge få ord fra hver side i Bruno Schulz' bog ' Krokodillegaden' og bogstaveligt talt skære resten væk. Foto: Visual Editions

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Den forførende katastrofe

📅 16. juli 2011, Information, Sektion 2 (Sommer Tider), Side 12, Pascal Bruckner..., 1581 ord, Id: e2c8f8e4

Essay. Den dominerende patos i det gamle Europa vedrører verdens ende: Dommedag er blevet vores eneste chance for frelse.

Henter billede...

En usædvanlig hedeølge ramte midt om vinteren byen Bruxelles, da en asteroide nærmede sig Jorden. Beboerne gik skrækslagne på gaden, hvor asfalten smeltede, for at se meteoren, der blev større og større. Og så gav en mærkelig gammel mand, professor Philippulus, som var iført et hvidt lagen og havde langt skæg, sig til at slå på en gonggong og holde en brandtale til folkemængden: »Det er straffen, I skal gå bodsgang, verdens ende er kommet.« Vi smiler ved synet af denne pudsige karakter, fordi scenen udspiller sig i en tegneserie af Hergé, Den Mystiske Stjerne fra 1947.

Men nu lader det til, at karakteren Philippulus, der som en karikatur af marskal Pétain (leder af Vichy-regimet, der samarbejdede med nazisterne under Anden Verdenskrig, red.)

opfordrede folk til at omvende sig, har erobret magten og sidder på mere eller mindre alle medier, regeringer og officielle organer.

Han spreder frygt for fremskridtet, videnskaben, befolkningsudviklingen, klimaet, teknologien, maden, og hvad ved jeg? Om fem eller ti år vil Jorden været blevet ubeboelig, temperaturerne vil være steget, der vil opstå flere og flere jordskælv, oversvømmelser, tørker og krige, alle atomkraftværker vil eksplodere.

Mennesket har forsyndet sig med hovmod, han har ødelagt sit levested, udplyndret planeten, og derfor skal han sone: »Den industrielle fest er slut,« advarede den tyske filosof Hans Jonas allerede i 1979 og plæderede for en klarsynet brug af frygten og en ny ansvarlighed i forhold til naturen. Den dominerende patos i det gamle Europa vedrører verdens ende. Apokalypsen er uundgåelig. Frygten er som et enzym, der overtager alle individer, suger næring af dem og så hurtigt overlader dem til deres egen skæbne.

Dovne katte

Tag f. eks. Fukushima: Dramaet bekræfter blot en bekymring, som var der i forvejen, og søger et næringsstof for at retfærdiggøre sig selv. Om seks måneder har vi et nyt tema, en pandemi, fugleinfluenza, fødevareskandaler, smeltende isbjerge, onde bølger og parabolantennener vil mobilisere os. I denne henseende er det dobbelt overraskende, at katastrofismen især hersker i de vestlige lande, som om den var et andet hjem for folk i de privilegerede lande, der spinder velbehageligt i sofaen som store katte. For os er aversionen mod farer blevet så stor, at vi lever vores private dramaer og verdens fortløbende fortælling som en konstant trussel. Det drama, der rammer fjerne folkeslag, har noget enestående ved sig, der forvandler det trivielle til et farefuldt eventyr: Det kunne også ske for os.

Det er et underligt paradoks, at vi i Europa på trods af krisen lever vi bedre end noget andet sted, så immigranter fra hele verden forsøger at nå hertil. Og alligevel har vi aldrig før talt så dårligt om vores samfund.

De alarmerende budskaber, hvad enten de handler om atomkraft, klimaet eller planetens fremtid, lider af en selvmodsigelse.

Hvorfor skulle man gøre oprør, hvis situationen er så alvorlig, som de påstår. Hvorfor ikke slappe lidt af inden syndfloden? Hvad de foreslåede løsninger angår, synes de ikke at stå mål med truslernes alvor. Vi ved godt, hvad de fleste af denne bevægelses budskaber går ud på: Drop bilen, flyrejser, kød, genbrug dit affald, plant træer, skru ned for dit begær, lad dig frivilligt forarme. Så meget for alt det! Diagnosens har et enormt omfang, remedierne virker latterligt utilstrækkelige hån. Som pæne spejderdreng modtager vi rådgivning om økonomisk management, som lige så godt kunne være beregnet på vores bedstemødre.

Da vi i forhold til planetens skæbne er frataget enhver magt, slår vi plat på denne afmagt med små rethaveriske handlinger - vi tager trappen i stedet elevatoren, bliver **vegetarer** og kører på cykel, hvilket giver os en illusion om, at vi handler for Jorden.

En lumsk fjende

Kineserne, inderne og brasilianerne skal vende tilbage til deres idylliske elendighed, det kan ikke komme på tale, at de udvikler sig på vores bekostning. Den utilsigtede humor ved den apokalyptiske diskurs er, at den gør alting neutralt: I forsøget på at overbevise os om det globale kaos ender den med at fusionere udsigten til menneskehedens udslettelse med hverdagens kedsommelighed. Den vil vække os, men bedøver os. De forurenende energikilder og de multinationale selskaber, der konspirerer om at forgifte os, fylder vores fredelige liv med gys. Fjenden er iblandt os og inden i os, ser hver eneste af vores fejl og er så meget mere desto lumsk, fordi den er usynlig.

Hvis ritualerne i oldtidssamfund havde til formål at udskille volden fra fællesskabet ved at udpege en syndebuk, har nutidens ritualer den funktion at dramatisere status quo og få os til at leve spændende tæt på katastrofen.

For at undslippe historiens uvished dekretes visheden om den forestående katastrofe: Det hjælper een til at slappe af og flade ud i sød vederstyggelighed. Hvad betyder datoen for sammenbruddet, det rammer os under alle omstændigheder før eller siden. Frygtens diskurs siger ikke måske, den siger, at man kan være sikker på rædsler. Den kender ikke til tvivl, men har overblik over evigheden og stiller sig tilfreds med at registrere nedbrydningens stadier. Profeten reducerer tilfældighedernes betydning og giver det samme svar på alle spørgsmål. Mistanken opstår, fordi Cassandra i utallige skikkelser, med sine klimaprediker snarere end at advare vil tugte os.

Føjelige børn

Når europæiske intellektuelle klæder sig ud som en moderne udgave af præstinden Pythia, der strutter af videnskab og statistik, kombinerer han rebellen og den seende. I den klassiske jødedom forsøgte profeten at genoplive Guds sag på trods af konger og magthavere.

I kristendommen har ældgamle bevægelser været bærere af håbet om retfærdighed over for kirken og dens biskopper, der levede i luksus og forrådt evangeliernes budskab.

I et sekulært samfund har profeten intet andet sakramente end sin egen indignation.

Han bliver beruset af sine egne ord og påberåber sig en uberettiget legitimitet i påkaldelsen af en ødelæggelse, som han foregiver at forsøge at afværge. Sådan er tingene

blevet vendt på hovedet: For hans tilhængere bliver dommedag den eneste chance for frelse.

Ligesom de reaktionære, der i årene 1960-1970 håbede, at den europæiske ungdom ville komme til at opleve en rigtig krig, så vi kunne falde lidt ned, håber vores dommedagsprofeter, at vi vil ramme bunden for omsider at vågne.

Du fortjener en lektion, du har ikke lidt nok, du skal bæve! Det er en veritabel dødsdrift, der taler til folk. Det er ikke store ånder, der maner os til årvågenhed, men bittesmå ånder, der ønsker os en masse elendighed, hvis vi er så arrogante ikke at lytte til dem.

Katastrofen er ikke deres frygt, men deres dybeste nydelse. Fukushima var for dem, hvad Dreyfus-affæren var for den ekstreme højrefløj i Frankrig, ikke en forfærdelig tragedie, men en Guds gave. Endelig fik de deres tragedie! Afstanden mellem klarsyn og bitterhed - og mellem forudsigelser og forbandelser - er meget kort. Ved at indpode frygtens gift i folks hoveder, forårsager denne mørke proselytisme forstening. Den skælven, som den fremkalder, falder sammen som en dårlig soufflé. Det er bekymringen, der får det sidste ord snarere end ønsket om på nogen måde at afværge faren. At forklare os, at vi går på afgrundens kant og vil falde ned, er ligesom Gribouilles (Marie-France Gaîté, fransk sangerinde, der døde af piller og druk som 27-årig i 1968, red.) filosofi: Vi nægter at blive født, fordi vi en dag skal dø. Der bliver råbt vagt i gevær, men vi nedlægger våbnene. Det kan udmærket være formålet med denne larmende slåen på frygtens trommer af panik, som i lang tid har givet genlyd i vores ører: at reducere os til børn, gøre os mere føjelige.

Panik og paranoia

I stedet for at tilskynde til modstand - de menneskelige samfund kan overleve de værste katastrofer ved at udvikle en forståelse for farer - spreder den modløshed og fortvivlelse.

Katastrofisme? Det er det bedste instrument til politisk og filosofisk resignation. Det handler ikke om at benægte omfanget af de problemer, vi står overfor. Hvis der er en lære at drage af ulykken i Japan, så er det, at man aldrig skal bygge atomkraftværker i en jordskælvszone.

Men panik og paranoia har altid været diktatorers foretrukne værktøjer til at fratage borgerne alle handlemuligheder. Et demokrati kan ikke permanent benytte sig af disse redskaber uden at gå under.

Apokalypsen i kristendommen kræver en åbenbaring, at man går over i en anden dimension, et eskatologisk håb rettet mod Guds rige. Men i dag bliver sløret ikke revet til side, der bliver blot afsagt en definitiv dom. Den foreslår ingenting, men lammer blot: Det er en tør apokalypse. Der er ingen løfter om forløsning, det eneste ideal er overlevernes, der fortryder deres fejl og forsøger at undslippe kaos, ligesom i Cormac McCarthys smukke roman *Vejen*. Det er ikke så mærkeligt, at mange gode hoveder taler i vildelse, at de mest absurde prognoser flourer - f. eks. at Jorden ifølge mayaernes kalender går

under i 2012. Hele Jordens overflade forsvinder med undtagelse af den lille landsby Bugarach i Aude-departementet i Frankrig, som bliver tilflugtssted for alle oplyste i verden til stor utilfredshed for dens indbyggere, som bliver skræmt af al den omtale. Armageddon er nært forestående. Vi drømmer om Job eller Jeremias, men vi ender med Paco Rabanne! © Le Monde og Information 2011 Oversat af Mads Frese.

weekend@information.dk

Fakta: Blå bog: Pascal Bruckner

? Født 1948 i Paris.

? Bruckner kritiserer i sin essaistik multikulturalismens ideologi og Vestens hang til selvhad og er desuden forfatter til en række fiktionsværker, bl. a. 'Lunes de fiel' ('Bitter måne', red.), som Roman Polanski har filmatiseret.

? På dansk foreligger romanen 'Bitter måne' (Per Kofod 1993) og essaysamlingen 'Kærlighedens ny uorden' (Sjakalen 1982), som Bruckner skrev i samarbejde med filosofen Alain Finkielkraut.

- Undergang. 'Apokalypsen er uundgåelig. Frygten er som et enzym, der overtager alle individer, suger næring af dem og så hurtigt overlader dem til deres egen skæbne,' mener den franske ideolog og forfatter, Pascal Bruckner. Billede: 'The Day of Judgement' af John Martin/ Scanpix

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

De 5 og venstredrejningen

Information

af marchen neel gjertsen, sebastian gjerding og anna von sperling.

Henter billede...

68'eren

Mand, 55-70 år, bor i Århus, humanistisk uddannet. Havde nogle dejlige år på universitet, men fandt det grundet nedskæringer som følge af den borgerlige regerings foragt for viden nødvendigt at tage et job i kommunen

Fritid: Roder med lidt slægtsforskning og drikker for meget.

Litteratur: Seneste bog var *Anders Lassens Krig*. Brokker sig gerne over det videnskabelige niveau og antallet af referencer på litteraturlister, der ikke er på originalsprog.

»De læser sgu nok ikke engang Marx og Freud på tysk længere, Hanne,« siger han, og Hanne vælger for Risskov-husfredens skyld ikke at minde ham om, at de slet ikke læser Marx og Freud længere.

Ferie: Glad for vandreture i Norden, men har i stigende grad vrøvl med knæene, så han er blevet optaget af postindustriel arkitektur i Ruhr-distriktet.

Forbrug: Der er ingen grund til at smide noget ud, der virker. Nye teknologier får os længere fra hinanden, og lp'er har en mere 'organisk' lyd. Fjernsynet er B&O, og han fortæller gerne historien om, hvordan han og mor spinkede og sparede for at købe det. Fladskærme er for ham indbegrebet af dekadence og vækstmani. Og så er han ikke glad for store ting.

Transport: Har en gammel bil, der ofte er på værksted, hvor han får mulighed for at brokke sig over regeringen sammen med hans mangeårige mekaniker, der taler herligt råt for usødet om 'røvhullerne på Christiansborg'. Klimaet er en af vores helt store udfordringer, men han holder fast i Citroënen, da ideen om, at vi alle 'skal gøre vores' er en del af den store løgn, udarbejdet af DONG og Fogh-regeringen. Det batter ikke en skid, før vi får gjort op med vækstparadigmet.

Solidaritet: Oplever ikke noget modsætningsforhold mellem at være velbjærget akademiker og forstå arbejdernes vilkår. Elsker at mærke sammenholdet 1. maj i Mindeparken. Hvis altså solen skinner, og det gjorde den af en eller anden grund mest i gamle dage.

Lighed: Tror inderligt på, at indkomstlighed skaber det bedste samfund, og at lighed mellem kønnene skaber de bedste hjem, og bliver edderspændt rasende på B&O, når Søren »den lille snotabe« Pind går på skærmen.

Frigørelse: Tænker det mest som 'det modsatte af fremmedgørelse' og 'dengang i kollektivet'. Husker med glæde tilbage på ungdomsoprørets opgør med de snærende borgerlige normer, men mener at sanseligheden og nærheden er forsvundet siden, og at det i dag er sørgeligt at se på de næste generationers præstationsiver med alt den analsex og korte bluser til børn.

Udlændinge: Er vældig stolt af, at hans kone er aktiv i Bedstemødre for Asyl, men råbte godt nok op i Enhedslisten Århus under Asmaa-sagen, da det stred mod alt, som de havde kæmpet for. Og man kan sige meget om Thorkild Simonsen, men Aarhus' *Rudy Giuliani* var han.

EU: Ved at vi ikke kommer af med skidt, men nærer stadig en indædt modvilje. Demokrati er bedre, jo tættere det kommer på folk. Basta. Og så kan han jo ikke lide store ting.

Konflikter: Mener, at livsnydersocialismen alt for tit siger 'diskurs' og har mistet føling venstrefløjens kerneværdier.

Svingmønstre: Stemmer SF (men bryder sig ikke om midtersøgningen), eller Enhedslisten, (men blev jo noget i tvivl der omkring Asmaa). Er potentiel sofavælger, da det hele alligevel kan være lige meget. Ville aldrig røre Socialdemokraterne, fordi de har svigtet. Og så kan han jo ikke lide store ting.

Venstrefløjssikoner: Rudi Dutschke og Preben Wilhjelm.

Sexsymboler: Bente Hansen og Catherine Deneuve.

Motto: I starten af 70'erne ... (bla bla ...)

Arbejderen

45-50-årig maskinarbejder. Bor i hus uden for Kerteminde med konen og to store børn. Arbejdede 15 år på Lindø, men er nu ansat i en mindre virksomhed. Han har overvejet at blive tillidsmand, men gider ikke bruge tid med alle pamperne i Metal. Derfor er han mere typen, som truer de andre på værkstedet, så snart der er optræk til mindre faglige konflikter. Mester skal sat'me' ikke spare på firmajulegaverne, så længe han har råd til at køre Mercedes

Fritid: Har fri kl. 15.00 og kobler af til tekst-tv men ikke længe. Der skal hentes brænde, måles op til den nye terrasse, sættes halogenspot op foran konens klædeskab, og bilen skal støvsuges hver torsdag. Mest holder han af onsdag aften, for der er konen til zumba, og ungerne til håndbold.

Litteratur: Har først for nylig læst »den der« *Da Vinci Mysteriet* af Dan Brown, der var skide spændende, og så lærte man også noget.

Ferie: Førhen stod alle ferier på camping, men i opgangstiderne har der været råd til chartertur til Kreta. I år er ferien dog droppet, så familien kan komme til Thailand i 2012.

Forbrug: Handler ind i Bilka efter at have nærstuderet tilbudsavisen. Går en stor bue uden om den økologiske mælk, fordi der er klumper i, og han spiser burhønsæg, fordi økologiske æg er alt, alt for dyre. Er i det hele taget ligeglad med økologi, men kræver dødsstraf for folk, der har sat ild til et marsvin. Ser også gerne, at der indføres dyrepoliti, eftersom TV 2 har vist, at alle i Jylland har dyresex. Selv har han to katte og én hund, som familien har fået fra det lokale internat.

Transport: Kører en brugt Toyota Aygo købt hjem fra München. Der salter de ikke.

Solidaritet: Solidaritet handler om at give folk den løn, de fortjener. Hvis han får sin løn, arbejder han til gengæld gerne 12 minutter mere om dagen for at undgå en afskaffelse af efterlønnen.

Lighed: Har selv købt samtalekøkken for surt tjente penge langt overvejende tjent hvidt mens naboen har skovlet skattelettelse ind. Både naboen og politikerne og samtlige akademikere skulle se at få sig et ordentligt arbejde i stedet for at snakke så meget.

Frigørelse: Forbinder frigørelse med 'tryghed' og 'tid til sit eget'. Føler sig frigjort, når han kan se frem til 10 år mere i samme gode job, og når han i øvrigt får lov til at være sammen med sin familie i ro og mag. Desuden er udsigten til efterløn en udsigt til det frie liv.

Udlændinge: Der skal være plads til os alle sammen, men synes, det er et problem med østarbejderne. Selv om de ikke er muslimer, er de stadig nogle mærkelige nogen, og når de ikke forstår dansk, arbejder de halvt så hurtigt men det retfærdiggør sgu ikke, at de arbejder til halv løn.

EU: Det er i virkeligheden en samling pampere, der tjener kassen på at rejse fra det ene land til det andet for at holde møde om ting, de skulle blande sig uden om. Det ender vel med, at de indfører ukrainsk mindsteløn for os alle sammen.

Konflikter: Skolelærerne og akademikerne skulle få sig et arbejde i stedet for at fjolle rundt og spille på guitar. Verden laves ikke om i en rundkreds, den laves om af arbejderklassen.

Svingmønstre: Er egentlig socialdemokrat, men synes ikke, at Thorning er meget bedre end Løkke det kan snart være hip som hap. Tag nu bare skattesagen og hun sender også ungerne på privatskole. Fy for satan. Så kan vi næsten lige så godt stemme på Pia hun er i det mindste ærlig om det med muslimerne.

Sexsymbol: Sofie Lassen-Kahlke.

Venstrefløjsidol: Svend Auken.

Motto: Jeg arbejder for at få fri.

Livsnyderen

Kvinde, 35-45. Bor i rummelig lejlighed på Vesterbro, men drømmer om at få have. Arbejder som kommunikationsansvarlig i skiftende udviklingsorganisationer. Det er vigtigt at skifte job ret ofte, så man ikke gror fast. Forsvarede engang sit valg af uddannelse med, at hun ville gøre en forskel, men er i stigende grad ærlig om, at det handler om »at have det sjovt«

Fritid: Har ikke en skarp adskillelse mellem arbejde og fritid, men er blevet bidt af at løbe, efter hun læste Murakami *Hvad jeg taler om når jeg taler om at løbe*. Ser *Deadline*, men er heller ikke bange for at indrømme, at hun kan flade ud til *De Unge Mødre*. Det er sjovt, og så kan man altid følge op med en kultur/samtidsanalyse.

Litteratur: Søren Ulrik Thomsens nye digtsamling. Den vil helt sikkert blive vendt til simremad-middagen hos Morten og Alberte på lørdag. Og så var den hurtig at læse.

Ferie: En tur i ødegården i Småland, der var det mest øde hun kunne finde. Der er ingen mobildækning, så det er perfekt og gør det nemmere at styre de flydende grænser mellem fritid og arbejde. Ellers tager hun gerne et smut til Den Tredje Verden i vintermånederne efter et skud krydderier og D-vitamin.

Forbrug: Køber økologisk. Har dog besluttet, at vin er en undtagelse. Det skal jo også være lidt lækkert. Drømmer om fair-trade, økologisk foie gras.

Transport: Er optaget af klimaet og cykler på arbejde, men har en delebil, der kører utrolig langt på literen. Det er nemlig vigtigt for det gode liv, at man spontant kan smide ungerne på bagsædet (og spænde dem rigtig godt fast i barnesædet) og suse til Louisiana.

Solidaritet: Bruger sjældent ordet om andet end uafhængigheds- og oprørsbevægelser langt væk, som hun altid mener har legitime krav. Der er større chance for, at hun kender en spændende transkønnet libanesisk konceptkunstner end en industriarbejder. Har flirtet lidt med klassebevidstheden i forbindelse med kærestens snak om vilkårene for de løstansatte i medie- og filmbranchen. Har svært ved det nationale fællesskab og mener, at hun har mere tilfælles med en lignende kvinde i Kairo, end med en tilfældig dansk nabo.

Lighed: Er ikke særlig optaget af fordelingspolitik, men forbinder primært lighed med alles lige ret til at realisere sig selv. Nærer en underliggende angst for fællesskabets ensretning.

Frigørelse: Er lig med 'frirum' og 'soveværelse' (eller hvor du ellers har lyst til at gøre det). Oplever sig selv som enormt frigjort, men ser mange snærende bånd om alle mulige

andre og finder det mistænkeligt, hvis folk ikke føler sig begrænset af normer og kassetænkning. Er optaget af homorettigheder og nye familieformer. Går meget op i, at byen skal være et kreativt frirum, hylder det private initiativ, når der åbner en ny cykelhandler, der også sælger vinyl og kaffe.

Udlændinge: De nye danskere beriger vores kulturliv og gør byen mere farverig, kalder gerne sig selv for multikulturalist. Har dog et tilbagevendende problem knyttet til ytringsfrihed, da hun også er medlem af PEN, men plejer at klare det ved at sige, at JP's motiv var mobning. Og man må ikke mobbe.

EU: Alt internationalt samarbejde er godt, fordi problemer ikke kender grænser. Og Bruxelles er faktisk en ret fed by, når man lige finder kvarteret med de afrikanske restauranter.

Konflikter: Hun kan ligge i konflikt med både fællesskabsentusiasten og arbejderen. Selvfølgelig skal de nedslidte have al den hjælp, de har brug for, men hun gider altså ikke se sine egne 68-forældre drive den af på efterløn. For meget velfærdsstat kan godt kvæle den kreativitet, som Danmark skal leve af i fremtiden. Og så synes hun, at kampagnen med 'flere hænder nu' var enormt grim.

Svingmønstre: Stemmer Enhedslisten, men er altid på vippen til De Radikale, da hun til tider synes, at Enhedslisten er for sure og lidt tossede. De Radikale tilbyder altid det vigtigste: at byde nye mennesker udefra velkommen, holde 'den gode tone' og være lidt lækre.

Venstrefløjsidoler: Naomi Klein og Johanne Schmidt-Nielsen.

Sexsymbol: Michael Persbrandt og ham Mads Mikkelsens bror.

Motto: Det skal sgu' også være lidt lækkert.

Entusiasten

Kvinde 45-75 år. Pædagog og fuld af tro på fællesskabet, engagerer sig i alt, der har en bestyrelse. Startede sit politiske engagement i elevrådet og blev siden næstformand i skolebestyrelsen, da ungerne gik i børnehaveklasse. Nu har hun kastet sig over det lokale foreningsliv og ser frem til at blive gammel. Så kan hun nemlig få lov til at være med i Bedsteforældre for Asyl. Sidste år arrangerede hun borgermøde imod skolelukninger, sommercamp for grønlandske børn og deltog i alle medlemsmøder hos SF i Skive

Fritid: Læser Skive Folkeblad. Det er da for galt, at de vil lave en megaskole i Viborg. Som om supersygehuse ikke var slemt nok. Det må hun tage op næste gang, der er møde i SF. Byrådet må kunne gøre noget ellers må pigerne jo på gaden.

Litteratur: Fik *Lillys Danmarkshistorie* af Pia Fris Laneth i julegave. Historien om Bettina Allers arktiske eventyr er én af dem, der har gjort størst indtryk. Vilje kan flytte isbjerge.

Ferie: Til sommer skal hun med manden til Cortona i det sydøstlige Toscana. Rejselederen er dansk og formand i rejseforeningen Italiensk Forum, så det bliver superspændende. Påsken er reserveret til sommerhustur ved Limfjorden.

Forbrug: Spiser årstidens trendy slankemad. I januar prøvede fælleskabsentusiasten og resten af pædagogerne på stuen 'Suppekuren'. Dogmet om at spise grøntsagssuppe morgen, middag og aften blev dog brudt allerede på andendagen, da Lone nede fra vuggeren havde kage med.

Transport: Fælleskabsentusiastens familie har to biler, fordi de begge to arbejder i byen, selv om de bor uden for den. Valget er faldet på en stationcar til far og en lille Citroën til mor.

Solidaritet: SOSU'erne skal have mere i løn. Det skal sygeplejerskerne også, og ja det skal alle kvinder. Nej, faktisk alle offentligt ansatte. Derfor er det vigtigt, at pædagogerne også støtter op om alle de andres kamp for ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Lighed: Ulighed fører til bandekrig og kriminalitet og incest og vold og elendighed. Hvis verden skal være bedre, er lighed nøglen. Derfor skal fattigdomsydelserne afskaffes, og der skal heller ikke pilles ved SU'en og efterlønnen.

Frigørelse: Føler sig ret fri og oplever, at der er højt til loftet i Danmark.

Udlændinge: Integration kræver ressourcer. Derfor må der bruges flere penge på initiativer, som kan engagere unge og gamle i Gellerup. Sports- og foreningsliv er vejen til alt godt.

EU: EU er udemokratisk. Men nu, det er der, må vi få det bedste ud af det. Måske kan det hjælpe lidt på klimaproblemer og kvindehandel.

Konflikter: Det værste, hun ved, er mennesker, som er negative eller ligeglade. Noget må gøres, og lidt har også ret, men det nytter ikke noget at sidde derhjemme og brokke sig. Derfor er 68'ernes det har vi prøvet før-attitude det, der tænder hende mest af.

Svingmønstre: Er svinget fra Socialdemokraterne til SF, fordi Villy gør det så godt. Men hende Johanne Schmidt-Nielsen er også en dygtig pige.

Venstrefløjsidol: Mette Frederiksen og Tine Bryld.

Sexsymbol: George Clooney. Han er både klog og venstreorienteret og en flot mand. De skægstubbe der. Åh.

Motto: Flere hænder mere i løn.

Rebellen

Mand 15-30 år. På SU, dagpenge eller anden overførselsindkomst. Ikke fordi han ikke kan arbejde, men fordi der bare er federe ting at bruge sin tid på. Bor på Nørrebro, men flytter gerne rundt mellem de europæiske metropoler. Forsøger at holde sig i uddannelsessystemet så mange år som muligt

Fritid: Bruger lang tid på at følge oprør over hele verden på blogs og Twitter. Har store forhåbninger til, at det er teknologien, der vil frisætte mennesket fra de nuværende produktionskræfters snærende bånd.

Litteratur: Blekingegadebande-bøgerne, Tom Kristensen, når det skal være skønlitterært. Ellers SCUM-manifestet, Agamben og Foucault.

Ferie: Altid i storbyer. Det er i det urbane rum, at slaget mod kapitalismen udspiller sig. Tager på turistture til ghettoer for at forsøge at forstå de utilpassede indvandreroprør. Rejser gerne til demonstrationer og uroligheder over hele Europa, men holdt sig fra Nordafrika, da det var for farligt.

Forbrug: Smarte og dyre hættetrøjer. Afskyr hipstere, men ligner selv en lidt kedelig en af slagsen. Tror ikke rigtigt på, at man kan rykke noget via sit eget personlige forbrug, men kan alligevel ikke lade være med at være **vegetar** og købe biodynamisk i Fødevarefællesskabet.

Transport: Har bygget sin egen cykel af enkeltdele fundet på internettet eller stjålet fra en overklassecykel på Hellerup Station. Ej, okay, han har faktisk også brugt en del penge på den, men så er det også det eneste, han har, der er dyrt, og når man slæber den op i lejligheden, understreger det den der *arm aber sexy-pointe*.

Solidaritet: Danskerne er blevet for rige og snæversynede, og ingen forstår længere, hvad solidaritet rigtigt betyder. Går op i at have sine solidaritetsidealer, der hvor ingen andre har: Indvandrerne, den kriminelle, østarbejderen og oprindelige folk i Den Tredje Verden. Giver ikke penge til tiggere, da det alligevel ikke hjælper noget i det store billede.

Lighed: Hader de rige, men alle danskere skal alligevel gå ned i løn for at gøre plads til en global omfordeling. Vestens rigdom er kun mulig på grund af en grov udbytning af Den Tredje Verden og lighed giver kun mening at tale om i det perspektiv.

Frigørelse: Overvejer for øjeblikket sin politiske position, efter at promuskuitets-niveauet i *Paradise Hotel* har fået ham til at overveje, om det at kneppe ubegrænset rundt efterhånden er blevet en borgerlig ting.

Udlændinge: Jo flere, des bedre. Det er dem, der er den nye arbejderklasse, og dermed også det revolutionære subjekt. Har problemer med, at de alle sammen er så fordømt religiøse, men tænker at det nok går over.

EU: Hader bureaukratiet og overvågningen, men kan heller ikke lide de nationalistiske modargumenter. Blev noget forvirret da Metock-dommen øgede mulighe- derne for at få flere udlændinge til landet.

Konflikter: Bryder sig ikke særligt meget om de danske arbejdere, der ofte er »fucking racister«. Foragter livsnydersocialisten for sin småborgerlighed, men frygter mest selv at ende der.

Svingmønster: Enhedslisten og alternativt sofaen, fordi alle har solgt ud.

Venstrefløjsidol: Julian Assange (inden han blev voldtægtsanklaget). Pernille Rosenkrantz-Theil (inden hun solgte ud).

Sexsymbol: Laila Khaled og Keny Arkana der er lækker, når hun er maskeret. Og det gør ham bestemt ikke noget, hvis du ikke kender dem.

Motto: Asyl til alle.

mang@information.dk segj@information.dk ansp@information.dk

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.

Information

De5 - og venstredrejningen

19. marts 2011, Information, Sektion 2 (Moderne Tider), Side 8, MARCHEN NEEL GJERTSEN, SEBASTIAN GJERDING OG ANNA VON SPERLINGmang@information.dk segj@information.dk ansp@information.dk ..., 2982 ord, Id: e28ef8d5

Danskerne skulle være rødere end nogensinde. Men bare fordi de er røde, behøver de ikke holde sammen. De virkelige kampe kæmpes

mellem ligesindede. Her kan du se, hvilken fløj på fløjen, der står dig nærmest - hvilke kammerater, der er dine modstandere.

68' eren

Mand, 55-70 år, bor i Århus, humanistisk uddannet. Havde nogle dejlige år på universitet, men fandt det - grundet nedskæringer som følge af den borgerlige regerings foragt for viden - nødvendigt at tage et job i kommunen Fritid: ritid: Roder med lidt slægtsforskning og drikker for meget.

Litteratur: Seneste bog var Anders Lassens Krig. Brokker sig gerne over det videnskabelige niveau og antallet af referencer på litteraturlister, der ikke er på originalsprog.

»De læser sgu nok ikke engang Marx og Freud på tysk længere, Hanne,« siger han, og Hanne vælger for Risskov-husfredens skyld ikke at minde ham om, at de slet ikke læser Marx og Freud længere.

Ferie: Glad for vandreture i Norden, men har i stigende grad vrøvl med knæene, så han er blevet optaget af postindustriel arkitektur i Ruhr-distriktet.

Forbrug: Der er ingen grund til at smide noget ud, der virker. Nye teknologier får os længere fra hinanden, og lp'er har en mere 'organisk' lyd. Fjernsynet er B&O, og han fortæller gerne historien om, hvordan han og mor spinkede og sparede for at købe det. Fladskærme er for ham indbegrebet af dekadence og vækstmani. Og så er han ikke glad for store ting.

Transport: Har en gammel bil, der ofte er på værksted, hvor han får mulighed for at brokke sig over regeringen sammen med hans mangeårige mekaniker, der taler herligt råt for usødet om 'røvhullerne på Christiansborg'.

Klimaet er en af vores helt store udfordringer, men han holder fast i Citroënen, da ideen om, at vi alle 'skal gøre vores' er en del af den store løgn, udarbejdet af DONG og Fogh-regeringen. Det batter ikke en skid, før vi får gjort op med vækstparadigmet.

Solidaritet: Oplever ikke noget modsætningsforhold mellem at være velbjærget akademiker og forstå arbejdernes vilkår.

Elsker at mærke sammenholdet 1. maj i Mindeparken. Hvis altså solen skinner, og det gjorde den af en eller anden grund mest i gamle dage.

Lighed: Tror inderligt på, at indkomstlighed skaber det bedste samfund, og at lighed mellem kønnene skaber de bedste hjem, og bliver edderspændt rasende på B&O, når Søren »den lille snotabe« Pind går på skærmen.

Frigørelse: Tænker det mest som ' det modsatte af fremmedgørelse' og ' dengang i kollektivet'. Husker med glæde tilbage på ungdomsoprørets opgør med de snærende borgerlige normer, men mener at sanseligheden og nærheden er forsvundet siden, og at det i dag er sørgeligt at se på de næste generationers præstationsiver med alt den analsex og korte bluser til børn.

Udlændinge: Er vældig stolt af, at hans kone er aktiv i Bedstemødre for Asyl, men råbte godt nok op i Enhedslisten Århus under Asmaa-sagen, da det stred mod alt, som de havde kæmpet for. Og man kan sige meget om Thorkild Simonsen, men Aarhus' Rudy Giuliani var han.

EU: Ved at vi ikke kommer af med skidtet, men nærer stadig en indædt modvilje. Demokrati er bedre, jo tættere det kommer på folk. Basta. Og så kan han jo ikke lide store ting.

Konflikter: Mener, at livsnydersocialitsen alt for tit siger ' diskurs' og har mistet føling venstrefløjens kerneværdier.

Svingmønstre: Stemmer SF (men bryder sig ikke om midtersøgningen), eller Enhedslisten, (men blev jo noget i tvivl der omkring Asmaa). Er potentiel sofavælger, da det hele alligevel kan være lige meget.

Ville aldrig røre Socialdemokraterne, fordi de har svigtet. Og så kan han jo ikke lide store ting.

Venstrefløjsikoner: Rudi Dutschke og Preben Wilhjelm.

Sexsymboler: Bente Hansen og Catherine Deneuve.

Motto: I starten af 70' erne... (bla bla...).

Arbejderen

45-50-årig maskinarbejder. Bor i hus uden for Kerteminde med konen og to store børn. Arbejdede 15 år på Lindø, men er nu ansat i en mindre virksomhed. Han har overvejet at blive tillidsmand, men gider ikke bruge tid med alle pamperne i Metal. Derfor er han mere typen, som truer de andre på værkstedet, så snart der er optræk til mindre faglige konflikter. Mester skal sat'me' ikke spare på firmajulegaverne, så længe han har råd til at køre Mercedes Fritid: Har fri kl. 15.00 og kobler af til tekst-tv - men ikke længe. Der skal hentes brænde, måles op til den nye terrasse, sættes halogenspot op foran konens klædeskab, og bilen skal støvsuges hver torsdag.

Mest holder han af onsdag aften, for der er konen til zumba, og ungerne til håndbold.

Litteratur: Har først for nylig læst »den der« Da Vinci Mysteriet af Dan Brown, der var skide spændende, og så lærte man også noget.

Ferie: Førhen stod alle ferier på camping, men i opgangstiderne har der været råd til chartertur til Kreta. I år er ferien dog droppet, så familien kan komme til Thailand i 2012.

Forbrug: Handler ind i Bilka efter at have nærstuderet tilbudsavisen. Går en stor bue uden om den økologiske mælk, fordi der er klumper i, og han spiser burhønsæg, fordi økologiske æg er alt, alt for dyre. Er i det hele taget ligeglad med økologi, men kræver dødsstraf for folk, der har sat ild til et marsvin. Ser også gerne, at der indføres dyrepoliti, eftersom TV 2 har vist, at alle i Jylland har dyreseks. Selv har han to katte og én hund, som familien har fået fra det lokale internat.

Transport: Kører en brugt Toyota Aygo købt hjem fra München. Der salter de ikke.

Solidaritet: Solidaritet handler om at give folk den løn, de fortjener. Hvis han får sin løn, arbejder han til gengæld gerne 12 minutter mere om dagen for at undgå en afskaffelse af efterlønnen.

Lighed: Har selv købt samtalekøkken for surt tjente penge - langt overvejende tjent hvidt - mens naboen har skovlet skattelettelser ind. Både naboen og politikerne og samtlige akademikere skulle se at få sig et ordentligt arbejde i stedet for at snakke så meget.

Frigørelse: Forbinder frigørelse med 'tryghed' og 'tid til sit eget'. Føler sig frigjort, når han kan se frem til 10 år mere i samme gode job, og når han i øvrigt får lov til at være sammen med sin familie i ro og mag. Desuden er udsigten til efterløn en udsigt til det frie liv.

Udlændinge: Der skal være plads til os alle sammen, men synes, det er et problem med østarbejderne. Selv om de ikke er muslimer, er de stadig nogle mærkelige nogen, og når de ikke forstår dansk, arbejder de halvt så hurtigt - men det retfærdiggør sgu ikke, at de arbejder til halv løn.

EU: Det er i virkeligheden en samling pampere, der tjener kassen på at rejse fra det ene land til det andet for at holde møde om ting, de skulle blande sig uden om. Det ender vel med, at de indfører ukrainsk mindsteløn for os alle sammen.

Konflikter: Skolelærerne og akademikerne skulle få sig et arbejde i stedet for at fjolle rundt og spille på guitar. Verden laves ikke om i en rundkreds, den laves om af arbejderklassen.

Svingmønstre: Er egentlig socialdemokrat, men synes ikke, at Thorning er meget bedre end Løkke - det kan snart være hip som hap. Tag nu bare skattesagen - og hun sender også ungerne på privatskole. Fy for satan. Så kan vi næsten lige så godt stemme på Pia - hun er i det mindste ærlig om det med muslimerne.

Sexsymbol: Sofie Lassen-Kahlke.

Venstrefløjsidol: Svend Auken.

Motto: Jeg arbejder for at få fri.

Livsnyderen

Kvinde, 35-45. Bor i rummelig lejlighed på Vesterbro, men drømmer om at få have. Arbejder som kommunikations ansvarlig i skiftende udviklings organisationer.

Det er vigtigt at skifte job ret ofte, så man ikke gror fast. Forsvarede engang sit valg af uddannelse med, at hun ville gøre en forskel, men er i stigende grad ærlig om, at det handler om »at have det sjovt« Fritid: Har ikke en skarp adskillelse mellem arbejde og fritid, men er blevet bidt af at løbe, efter hun læste Murakami Hvad jeg taler om når jeg taler om at løbe. Ser Deadline, men er heller ikke bange for at indrømme, at hun kan flade ud til De Unge Mødre. Det er sjovt, og så kan man altid følge op med en kultur/samtidsanalyse.

Litteratur: Søren Ulrik Thomsens nye digtsamling. Den vil helt sikkert blive vendt til simremad-middagen hos Morten og Alberte på lørdag. Og så var den hurtig at læse.

Ferie: En tur i ødegården i Småland, der var det mest øde hun kunne finde. Der er ingen mobildækning, så det er perfekt og gør det nemmere at styre de flydende grænser mellem fritid og arbejde. Ellers tager hun gerne et smut til Den Tredje Verden i vintermånederne efter et skud krydderier og D-vitamin.

Forbrug: Køber økologisk. Har dog besluttet, at vin er en undtagelse. Det skal jo også være lidt lækkert. Drømmer om fairtrade, økologisk foie gras.

Transport: Er optaget af klimaet og cykler på arbejde, men har en delebil, der kører utrolig langt på literen. Det er nemlig vigtigt for det gode liv, at man spontant kan smide ungerne på bagsædet (og spænde dem rigtig godt fast i barnesædet) og suse til Louisiana.

Solidaritet: Bruger sjældent ordet om andet end uafhængigheds-og oprørsbevægelser langt væk, som hun altid mener har legitime krav. Der er større chance for, at hun kender en spændende transkønnet libanesisk konceptkunstner end en industriarbejder.

Har flirtet lidt med klassebevidstheden i forbindelse med kærestens snak om vilkårene for de løstansatte i medie-og filmbranchen. Har svært ved det nationale fællesskab og mener, at hun har mere tilfælles med en lignende kvinde i Kairo, end med en tilfældig dansk nabo.

Lighed: Er ikke særlig optaget af fordelingspolitik, men forbinder primært lighed med alles lige ret til at realisere sig selv. Nærer en underliggende angst for fællesskabets ensretning.

Frigørelse: Er lig med 'frirum' og 'soveværelse' (- eller hvor du ellers har lyst til at gøre det). Oplever sig selv som enormt frigjort, men ser mange snærende bånd om alle mulige andre og finder det mistænkeligt, hvis folk ikke føler sig begrænset af normer og kassetænkning. Er optaget af homorettigheder og nye familieformer. Går meget op i, at byen skal være et kreativt frirum, hylder det private initiativ, når der åbner en ny cykelhandler, der også sælger vinyl og kaffe.

Udlændinge: De nye danskere beriger vores kulturliv og gør byen mere farverig, kalder gerne sig selv for multikulturalist.

Har dog et tilbagevendende problem knyttet til ytringsfrihed, da hun også er medlem af PEN, men plejer at klare det ved at sige, at JP's motiv var mobning. Og man må ikke mobbe.

EU: Alt internationalt samarbejde er godt, fordi problemer ikke kender grænser. Og Bruxelles er faktisk en ret fed by, når man lige finder kvarteret med de afrikanske restauranter.

Konflikter: Hun kan ligge i konflikt med både fællesskabsentusiasten og arbejderen.

Selvfølgelig skal de nedslidte have al den hjælp, de har brug for, men hun gider altså ikke se sine egne 68-forældre drive den af på efterløn. For meget velfærdsstat kan godt kvæle den kreativitet, som Danmark skal leve af i fremtiden. Og så synes hun, at kampagnen med 'flere hænder nu' var enormt grim.

Svingmønstre: Stemmer Enhedslisten, men er altid på vippen til De Radikale, da hun til tider synes, at Enhedslisten er for sure og lidt tossede. De Radikale tilbyder altid det vigtigste: at byde nye mennesker udefra velkommen, holde 'den gode tone' og være lidt lækre.

Venstrefløjsidoler: Naomi Klein og Johanne Schmidt-Nielsen.

Sexsymbol: Michael Persbrandt og ham Mads Mikkelsens bror.

Motto: Det skal sgu' også være lidt lækkert.

Entusiasten

Kvinde 45-75 år. Pædagog og fuld af tro på fællesskabet, engagerer sig i alt, der har en bestyrelse. Startede sit politiske engagement i elevrådet og blev siden næstformand i

skolebestyrelsen, da ungerne gik i børnehaveklasse. Nu har hun kastet sig over det lokale foreningsliv og ser frem til at blive gammel. Så kan hun nemlig få lov til at være med i Bedsteforældre for Asyl. Sidste år arrangerede hun borgermøde imod skolelukninger, sommercamp for grønlandske børn og deltog i alle medlemsmøder hos SF i Skive Fritid: Læser Skive Folkeblad. Det er da for galt, at de vil lave en megaskole i Viborg.

Som om supersygehuse ikke var slemt nok. Det må hun tage op næste gang, der er møde i SF. Byrådet må kunne gøre noget - ellers må pigerne jo på gaden.

Litteratur: Fik Lillys Danmarkshistorie af Pia Fris Laneth i julegave. Historien om Bettina Allers arktiske eventyr er én af dem, der har gjort størst indtryk. Vilje kan flytte isbjerge.

Ferie: Til sommer skal hun med manden til Cortona i det sydøstlige Toscana. Rejselederen er dansk og formand i rejseforeningen Italiensk Forum, så det bliver superspændende.

Påskén er reserveret til sommerhustur ved Limfjorden.

Forbrug: Spiser årstidens trendy slankemad.

I januar prøvede fælleskabsentusiasten og resten af pædagogerne på stuen ' Suppekuren'. Dogmet om at spise grøntsagssuppe morgen, middag og aften blev dog brudt allerede på andendagen, da Lone nede fra vuggeren havde kage med.

Transport: Fælleskabsentusiastens familie har to biler, fordi de begge to arbejder i byen, selv om de bor uden for den. Valget er faldet på en stationcar til far og en lille Citroën til mor.

Solidaritet: SOSU'erne skal have mere i løn. Det skal sygeplejerskerne også, og ja - det skal alle kvinder. Nej, faktisk alle offentligt ansatte. Derfor er det vigtigt, at pædagogerne også støtter op om alle de andres kamp for ordentlige løn-og arbejdsvilkår.

Lighed: Ulighed fører til bandekrig og kriminalitet og incest og vold og elendighed.

Hvis verden skal være bedre, er lighed nøglen. Derfor skal fattigdomsydelserne afskaffes, og der skal heller ikke pilles ved SU'en og efterlønnen.

Frigørelse: Føler sig ret fri og oplever, at der er højt til loftet i Danmark.

Udlændinge: Integration kræver ressourcer.

Derfor må der bruges flere penge på initiativer, som kan engagere unge og gamle i Gellerup. Sports-og foreningsliv er vejen til alt godt.

EU: EU er udemokratisk. Men nu, det er der, må vi få det bedste ud af det. Måske kan det hjælpe lidt på klimaproblemer og kvindehandel.

Konflikter: Det værste, hun ved, er mennesker, som er negative eller ligeglade. Noget må gøres, og lidt har også ret, men det nytter ikke noget at sidde derhjemme og brokke sig. Derfor er 68'ernes det har vi prøvet før-attitude det, der tænder hende mest af.

Svingmønstre: Er svinget fra Socialdemokraterne til SF, fordi Villy gør det så godt. Men hende Johanne Schmidt-Nielsen er også en dygtig pige.

Venstrefløjsidol: Mette Frederiksen og Tine Bryld.

Sexsymbol: George Clooney. Han er både klog og venstreorienteret og en flot mand. De skægstubbe der. Åh.

Motto: Flere hænder - mere i løn.

Rebellen

Mand 15-30 år. På SU, dagpenge eller anden overførsels indkomst. Ikke fordi han ikke kan arbejde, men fordi der bare er federe ting at bruge sin tid på. Bor på Nørrebro, men flytter gerne rundt mellem de europæiske metropoler. Forsøger at holde sig i uddannelsessystemet så mange år som muligt Fritid: Bruger lang tid på at følge oprør over hele verden på blogs og Twitter. Har store forhåbninger til, at det er teknologien, der vil frisætte mennesket fra de nuværende produktionskræfters snærende bånd.

Litteratur: Blekingegadebande-bøgerne, Tom Kristensen, når det skal være skønlitterært.

Ellers SCUM-manifestet, Agamben og Foucault.

Ferie: Altid i storbyer. Det er i det urbane rum, at slaget mod kapitalismen udspiller sig. Tager på turistture til ghettoer for at forsøge at forstå de utilpassede indvandreroprør.

Rejser gerne til demonstrationer og uroligheder over hele Europa, men holdt sig fra Nordafrika, da det var for farligt.

Forbrug: Smarte og dyre hættetrøjer. Afskyr hipstere, men ligner selv en lidt kedelig en af slagsen. Tror ikke rigtigt på, at man kan rykke noget via sit eget personlige forbrug, men kan alligevel ikke lade være med at være **vegetar** og købe biodynamisk i Fødevarerfællesskabet.

Transport: Har bygget sin egen cykel af enkeltdele fundet på internettet eller stjålet fra en overklassecykel på Hellerup Station.

Ej, okay, han har faktisk også brugt en del penge på den, men så er det også det eneste, han har, der er dyrt, og når man slæber den op i lejligheden, understreger det den der arm aber sexy-pointe.

Solidaritet: Danskerne er blevet for rige og snæversynede, og ingen forstår læn -gere, hvad solidaritet rigtigt betyder. Går op i at have sine solidaritetsidealer, der hvor ingen andre har: Indvandrerer, den kriminelle, østarbejderen og oprindelige folk i Den Tredje Verden. Giver ikke penge til tiggere, da det alligevel ikke hjælper noget i det store billede.

Lighed: Hader de rige, men alle danskere skal alligevel gå ned i løn for at gøre plads til en global omfordeling. Vestens rigdom er kun mulig på grund af en grov udbytning af Den Tredje Verden - og lighed giver kun mening at tale om i det perspektiv.

Frigørelse: Overvejer for øjeblikket sin politiske position, efter at promuskuitetsniveauet i Paradise Hotel har fået ham til at overveje, om det at kneppe ubegrænset rundt efterhånden er blevet en borgerlig ting.

Udlændinge: Jo flere, des bedre. Det er dem, der er den nye arbejderklasse, og dermed også det revolutionære subjekt.

Har problemer med, at de alle sammen er så fordømt religiøse, men tænker at det nok går over.

EU: Hader bureaukratiet og overvågningen, men kan heller ikke lide de nationalistiske modargumenter. Blev noget forvirret da Metock-dommen øgede mulig he -derne for at få flere udlændinge til landet.

Konflikter: Bryder sig ikke særligt meget om de danske arbejdere, der ofte er »fucking racister«. Foragter livsnydersocialisten for sin småborgerlighed, men frygter mest selv at ende der.

Svingmønster: Enhedslisten og alternativt sofaen, fordi alle har solgt ud.

Venstrefløjsidol: Julian Assange (inden han blev voldtægtsanklaget). Pernille Rosenkrantz-Theil (inden hun solgte ud).

Sexsymbol: Laila Khaled og Keny Arkana - der er lækker, når hun er maskeret.

Og det gør ham bestemt ikke noget, hvis du ikke kender dem.

Motto: Asyl til alle.

Fakta: Serie: Hvad' gør vi nu, lille venstrefløj?

De borgerlige løsninger på samfundets problemer er kollapsede. Befolkningen bliver mere og mere venstreorienteret.

Venstrefløjen har alle muligheder, men hvad kan, vil og tør den? Information går på jagt efter venstrefløjens bud på en ny politik. Pædagogik. Kunst.

Seksualmoral. Krop. Økonomi. Og ideal for det gode liv.

Vi spørger: Hvad betyder frigørelse, lighed og solidaritet i dag?.

- Tegning: Ib Kjelsmark

Alt materiale i Infomedia er ophavsretligt beskyttet.

Kunden må ikke sælge, videregive, distribuere, gengive eller mangfoldiggøre materiale fra Infomedia uden særlig og skriftlig aftale med Infomedia. Overført (downloadet) materiale skal slettes efter anvendelsen og må ikke indlægges i informations-genfindingssystemer, som for eksempel elektroniske postsystemer, databaser, fælles netværk eller lignende.

Videreformidling

Kunden må foretage videreformidling (ved videreformidling forstås kopiering, distribution via elektronisk post, tilrådighedsstillelse i databaser, på netværk eller lignende) af modtagne overskrift- og indledningsformater inden for kundens egen virksomhed. Al anden videreformidling af materiale fra Infomedia skal aftales skriftligt med Infomedia.